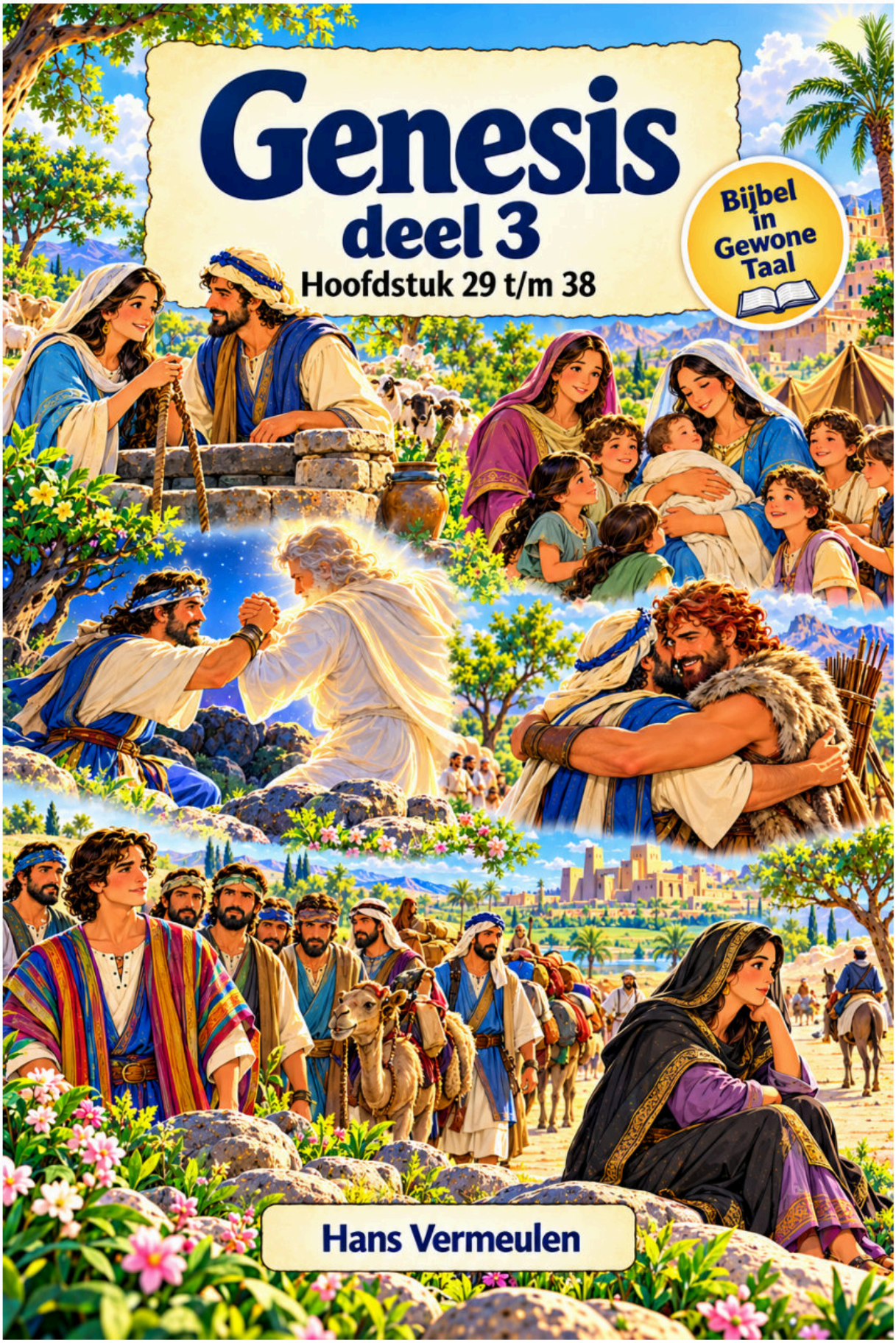

Genesis
deel 3
Hoofdstuk 29 t/m 38
Bijbel in Gewone Taal
Hans Vermeulen

Wat voorafging
Jakob en Esau (1)

Isaak en Rebekka kregen twee zoons. Eerst werd Esau geboren, daarna Jakob. Ze waren een tweeling, maar heel verschillend.

Toen Esau op een dag moe thuiskwam van de jacht, was hij heel hongerig. Jakob had een lekkere maaltijd klaar. Esau was zo hongerig dat hij zijn eerstgeboorterecht aan Jakob verkocht voor een kom linzensoep.

Esau trouwde met vrouwen uit Kanaän. Dat vond zijn vader Isaak niet goed. Deze vrouwen dienden andere goden.

Toen Isaak oud was en blind, wilde hij Esau zegenen. Rebekka hielp Jakob om de zegen te ontvangen. Jakob ging naar zijn vader en Isaak zegende hem, omdat hij dacht dat het Esau was.

Kort daarna kwam Esau thuis. Toen hij merkte dat Jakob de zegen had gekregen, werd hij heel kwaad. Hij voelde zich bedrogen.

Esau wilde Jakob doden. Daarom moest Jakob vluchten. Op advies van zijn moeder ging hij naar Paddan-Aram, naar de familie van zijn oom Laban. Zo begon voor Jakob een nieuwe weg.

Wat voorafging
Jakob en Esau (2)

Isaak liet Jakob bij zich komen.
Hij zegende hem opnieuw.
Jakob mocht geen vrouw uit Kanaän trouwen, maar moest naar Paddan-Aram gaan, naar de familie van zijn oom Laban.

De machtige God zal je rijk maken en je veel nakomelingen geven. Hij zal bij je zijn en je beschermen, overal waar je heen gaat.
Later zal het land dat hij aan Abraham heeft gegeven, ook aan jou en je nakomelingen zijn.

Esau hoorde dat Jakob opnieuw gezegend was en dat hij naar Paddan-Aram was gegaan.
Esau was getrouwd met vrouwen uit Kanaän, maar dat vond zijn vader niet goed. Daarom trouwde hij met Machalat, een dochter van Ismaël, de zoon van Abraham.

Jakob ging op weg naar Paddan-Aram.
Daar woonde Laban, de zoon van Betuel.
Laban was een broer van zijn moeder Rebekka en een oom van Jakob en Esau.

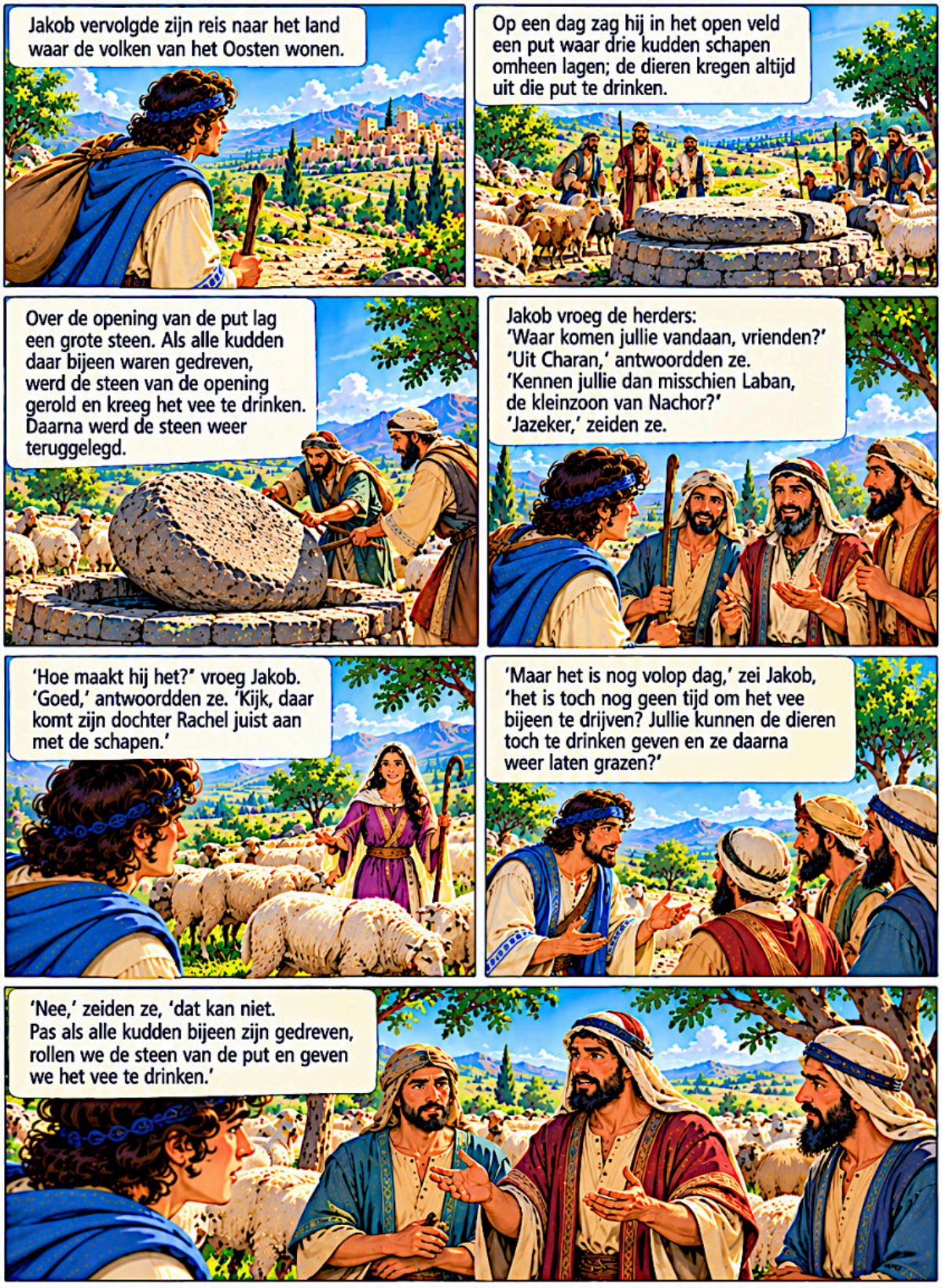
Onderweg, bij de plaats Betel, zocht Jakob een plek om te slapen. Hij legde een grote steen onder zijn hoofd en ging slapen.
Toen kreeg hij een droom. Hij zag een trap van de aarde naar de hemel, met engelen van God die de trap op liepen en weer naar beneden gingen.

De Heer zei: 'Ik ben de Heer, de God van Abraham en van Isaak. Ik zal bij je zijn. Ik zal je beschermen, overal waar je heen gaat. Ik zal je weer terugbrengen naar dit land. Ik blijf bij je totdat ik gedaan heb wat ik je beloofd heb.'

Genesis 29
Jakob bij Laban

Genesis 29
Jakob bij Laban

Genesis 29
Jakob bij Laban

Genesis 29
Jakob bij Laban

Genesis 29
Jakob bij Laban

Lea werd zwanger en bracht een zoon ter wereld, die ze Ruben noemde, 'want,' zei ze, 'de HEER heeft gezien wat ik te verduren heb. Nu zal mijn man van mij houden.'

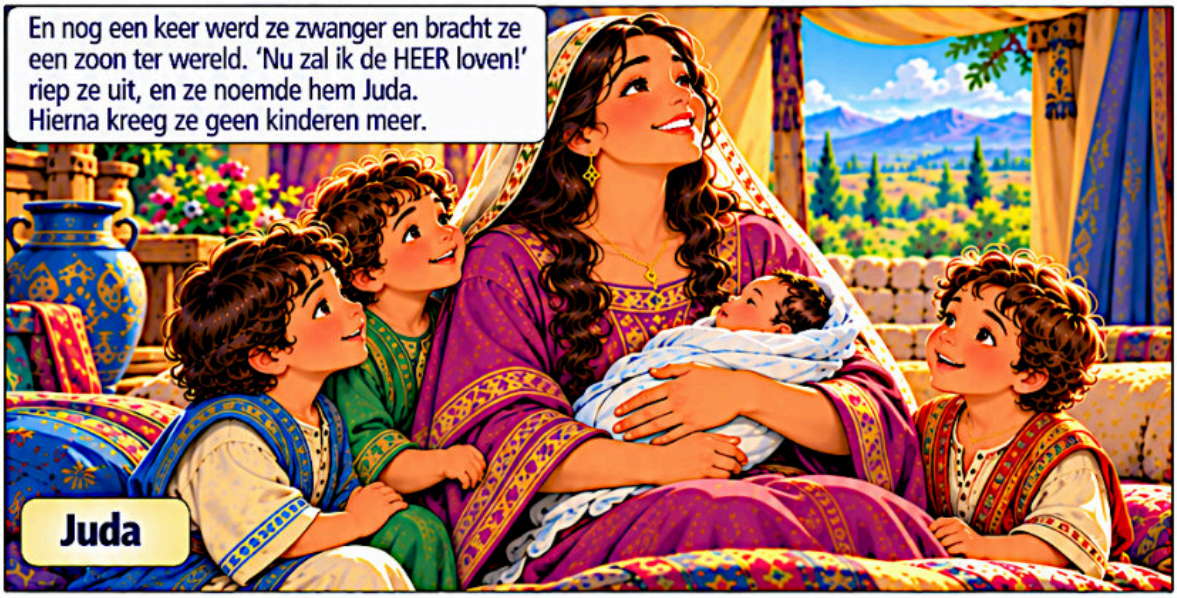
Ze werd opnieuw zwanger en bracht nog een zoon ter wereld. 'De HEER heeft gehoord hoe weinig mijn man van me houdt; daarom heeft hij mij er nog een zoon bij gegeven,' zei ze, en ze noemde hem Simeon.

En weer werd ze zwanger en bracht ze een zoon ter wereld. 'Nu ik hem drie zonen heb gebaard, zal mijn man zich eindelijk aan mij hechten,' zei ze. Daarom werd hij Levi genoemd.

En nog een keer werd ze zwanger en bracht ze een zoon ter wereld. 'Nu zal ik de HEER loven!' riep ze uit, en ze noemde hem Juda. Hierna kreeg ze geen kinderen meer.

Genesis 30
Bilha krijgt kinderen voor Rachel

Genesis 30
Zilpa krijgt kinderen voor Lea

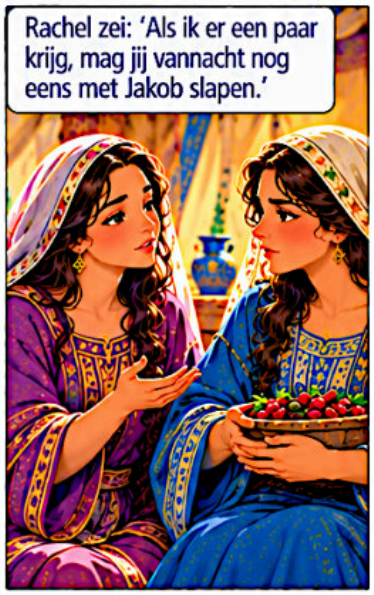

Genesis 30
Lea krijgt nog meer kinderen

Genesis 30
Rachel krijgt een zoon

Genesis 30
Jakob wil weg bij Laban

Genesis 30

De bijzondere dieren zijn voor Jakob

Genesis 30

Jakob krijgt een grote sterke kudde

Toen haalde Jakob takken van bomen met wit hout. Hij haalde stukken van de schors van die takken af. Zo werden het gestreepte takken.

Die takken zette hij in de drinkbakken van de geiten. Als de dieren kwamen drinken, gingen ze paren. En de geiten die bij de takken paarden, kregen gestreepte en gevlekte jongen.

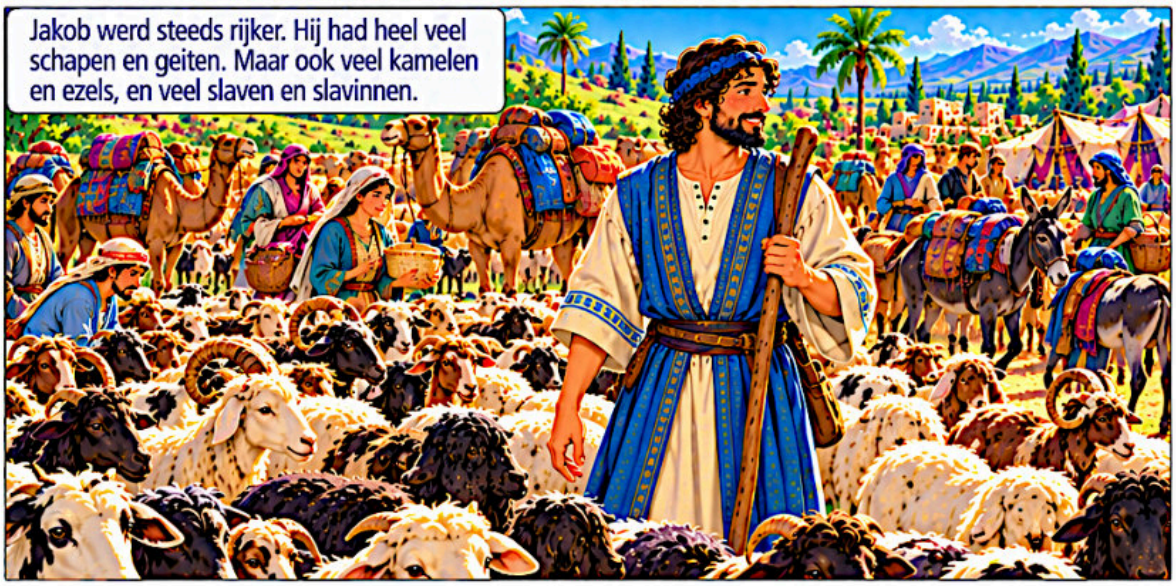
De schapen zette Jakob apart. Hij zette ze bij het paren met hun kop naar de zwarte en gevlekte dieren van Laban. Zo kreeg hij allemaal zwarte en gevlekte dieren. Dat werd zijn eigen kudde. Hij hield zijn kudde apart van Labans dieren.

Het werd een sterke kudde. Want telkens als er sterke dieren gingen paren, legde Jakob de gestreepte takken in de drinkbakken. Maar bij zwakke dieren deed hij dat niet. Zo kreeg Laban een kudde zwakke dieren, en Jakob een kudde sterke dieren.

Jakob werd steeds rijker. Hij had heel veel schapen en geiten. Maar ook veel kamelen en ezels, en veel slaven en slavinnen.

Genesis 31

Eens hoorde hij Labans zonen zeggen: 'Jakob heeft onze vader alles wat hij bezat afhandig gemaakt, al zijn rijkdom heeft hij verworven ten koste van onze vader.'
Ook merkte Jakob dat Laban niet meer zo vriendelijk tegen hem was als voorheen.
Toen zei de HEER tegen Jakob: 'Ga terug naar het land van je voorouders, naar je familie. Ik zal je terzijde staan.'
Jakob liet Rachel en Lea naar het veld roepen, waar zijn vee was, en zei tegen hen: 'Ik merk dat jullie vader niet meer zo vriendelijk tegen mij is als eerst, maar de God van mijn vader heeft mij geholpen.'
Jullie weten dat ik zo hard als ik kon voor je vader heb gewerkt. Toch heeft hij mij om de tuin geleid en mijn loon wel tien keer veranderd. Maar God heeft niet toegestaan dat hij me benadeelde.
Als hij zei: 'Je krijgt de gespikkelde dieren als loon,' dan wierp al het vee gespikkelde jongen.
En als hij zei: 'Je krijgt de gestreepte als loon,' dan kreeg al het vee gestreepte jongen.
Zo heeft God het vee van jullie vader afgenomen en aan mij gegeven.

Genesis 31

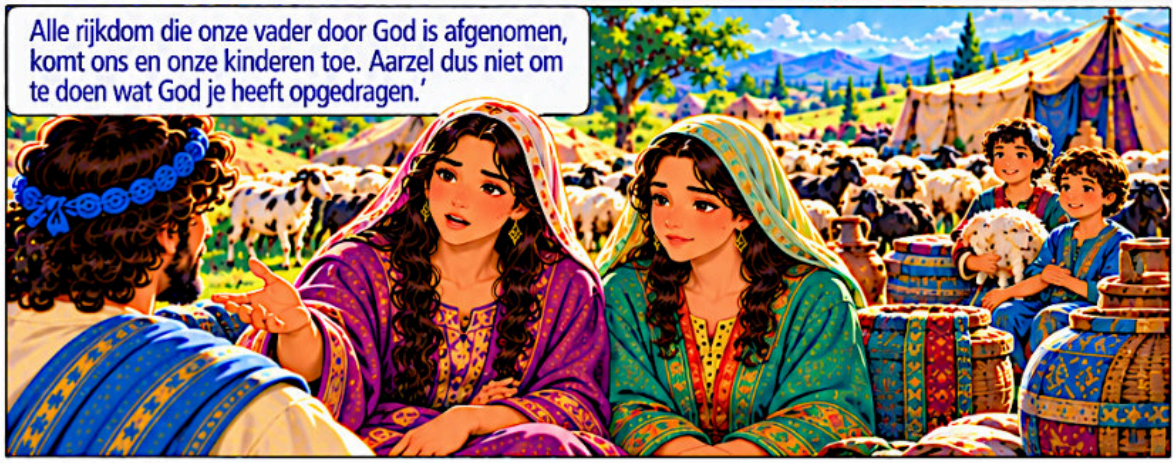

Op een keer, toen het vee bronstig werd, had ik een droom en daarin zag ik dat de bokken die de geiten besprongen, allemaal gestreept, gespikkeld of gevlekt waren.'

In die droom werd ik aangesproken door een engel van God. 'Jakob,' zei hij, en ik antwoordde: 'Ik luister.'

Hij zei: 'Kijk eens goed, alle bokken die de geiten bespringen zijn gestreept, gespikkeld of gevlekt, want ik heb gezien wat Laban je allemaal heeft aangedaan. Ik ben de God van Betel, waar je een steen met olie hebt gewijd en waar je een gelofte hebt afgelegd. Kom, ga weg uit dit land en keer terug naar je geboorteland.'

Rachel en Lea zeiden daarop: 'Wat hebben wij hier nog te zoeken? Er valt van onze vader niets meer te erven.'

Hij heeft ons immers als vreemden behandeld door ons te verkopen en ook al ons geld nog op te maken!

Alle rijkdom die onze vader door God is afgenomen, komt ons en onze kinderen toe. Aarzel dus niet om te doen wat God je heeft opgedragen.'

Genesis 31

Toen maakte Jakob zich klaar, tilde zijn kinderen en vrouwen op de kamelen,

bracht zijn vee en alle bezittingen die hij had verkregen bij elkaar, alle kudden die in Paddan-Aram zijn eigendom waren geworden, en ging op weg naar zijn vader Isaak in Kanaän.

Laban was van huis gegaan om zijn schapen te scheren. Rachel nam de kans waar om de godenbeeldjes van haar vader te stelen,

en Jakob bedroog de Arameeër Laban door er heimelijk vandoor te gaan.

Zo vluchtte hij met alles wat hij bezat. Hij stak de Eufraat over en trok verder in de richting van het bergland van Gilead.

Jakob was al drie dagen onderweg toen Laban het bericht ontving dat hij gevlucht was.

Samen met zijn verwanten zette Laban de achtervolging in. Zeven dagen lang joeg hij Jakob achterna. Bijna had hij hem ingehaald in het bergland van Gilead,

toen God 's nachts in een droom aan hem verscheen. Hij waarschuwde de Arameeër Laban: 'Denk erom dat je Jakob geen strobreed in de weg legt.'

Genesis 31

Kort daarna haalde Laban hem in. Zowel Jakob als Laban en zijn verwanten hadden hun kamp opgeslagen in het bergland van Gilead.

'Wat heb je gedaan!' zei hij tegen Jakob. 'Mij bedriegen en mijn dochters wegvoeren alsof het krijgsgevangenen zijn!'

Waarom ben je er heimelijk vandoor gegaan en heb je me bestolen, zonder ook maar iets te zeggen? Ik zou je een feestelijk afscheid hebben bezorgd; er zou gezongen zijn en op de tamboerijn en de lier zijn gespeeld.

Je hebt me niet eens de gelegenheid gegeven om mijn kleinkinderen en mijn dochters vaarwel te kussen. Daar heb je dom aan gedaan.

Ik zou het jullie gemakkelijk betaald kunnen zetten, maar de God van jullie vader heeft mij de afgelopen nacht gewaarschuwd dat ik je niets in de weg mocht leggen.

Alleen, je mag dan vertrokken zijn omdat je verteerd werd door heimwee – maar waarom heb je mijn goden gestolen?'

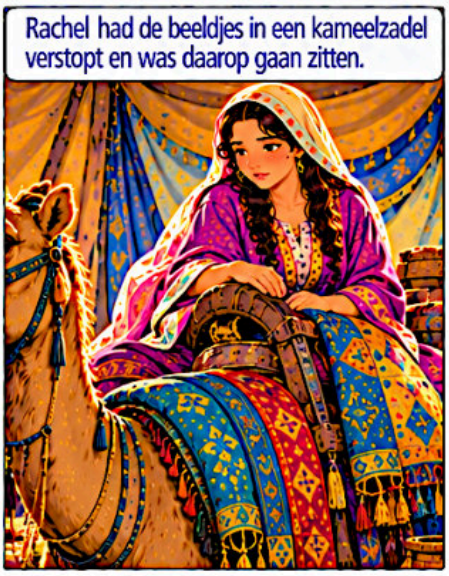

Jakob antwoordde: 'Ik was bang dat u mij zou beroven van uw dochters.'

Maar degene bij wie u uw goden aantreft, mag niet in leven blijven.

Genesis 31

Stel samen met onze verwanten maar een grondig onderzoek in, kijk of ik hier iets heb dat van u is en neem dat dan terug.' Jakob wist namelijk niet dat het Rachel was die de godenbeeldjes had gestolen.

Laban ging de tent van Jakob binnen, en ook de tent van Lea en die van de twee slavinnen, maar hij vond de beeldjes nergens. Nadat hij de tent van Lea had verlaten, ging hij die van Rachel binnen.

Rachel had de beeldjes in een kameelzadel verstopt en was daarop gaan zitten.

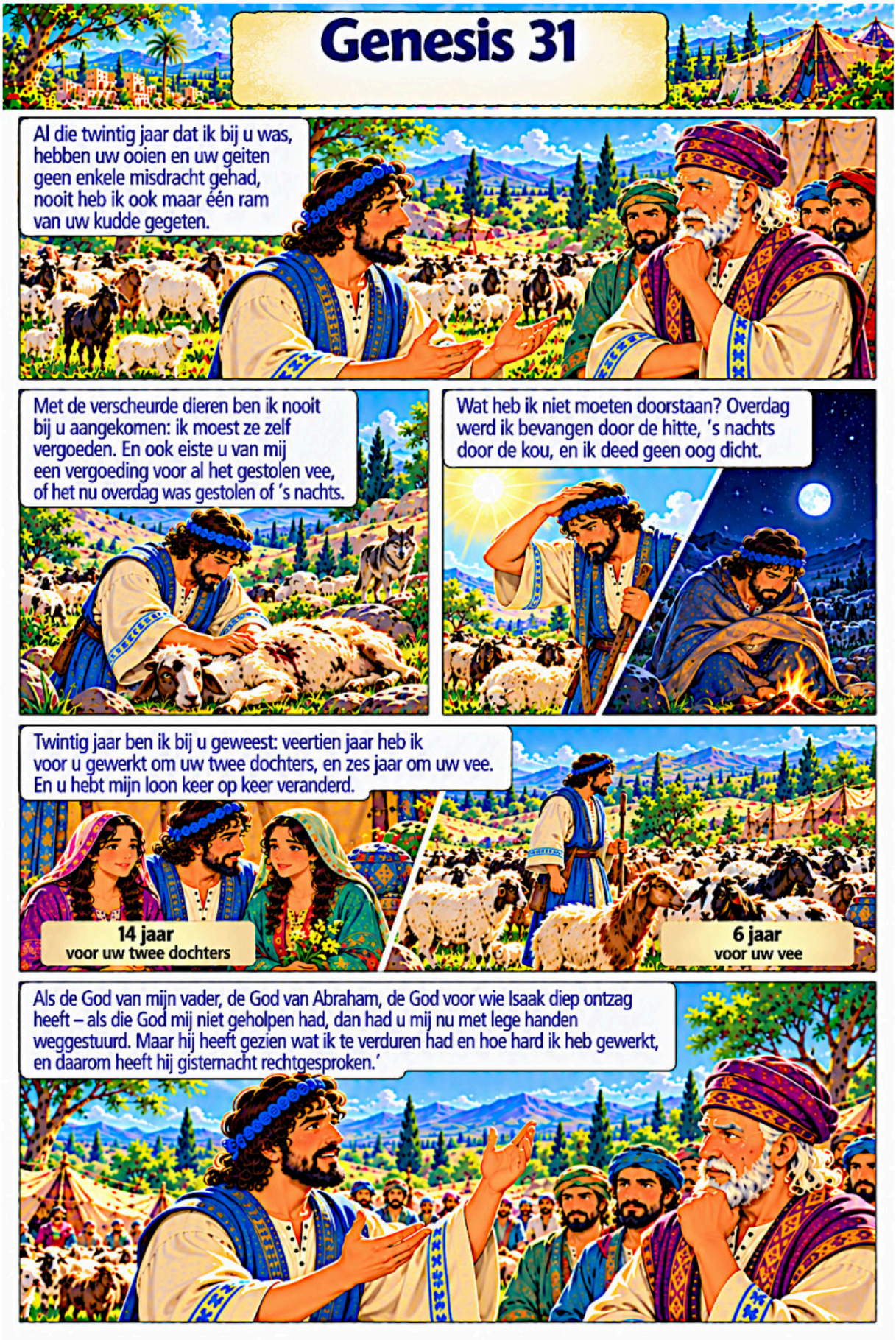

Laban doorzocht de hele tent maar kon ze niet vinden.

'Wees alstublieft niet boos dat ik niet voor u opsta,' zei Rachel tegen haar vader, 'ik ben ongesteld.'
Zo zocht Laban alles af, zonder zijn godenbeeldjes te vinden.

Jakob werd kwaad en eiste verantwoording van Laban. 'Wat heb ik verkeerd gedaan,' viel hij tegen hem uit, 'wat heb ik misdreven, dat u mij zo hardnekkig hebt achtervolgd,

en dat u al mijn spullen hebt doorzocht? Hebt u ook maar iets aangetroffen dat van u is? Leg het dan hier neer en laat het zien aan mijn en uw verwanten, dan moeten zij maar uitmaken wie van ons beiden in zijn recht staat.

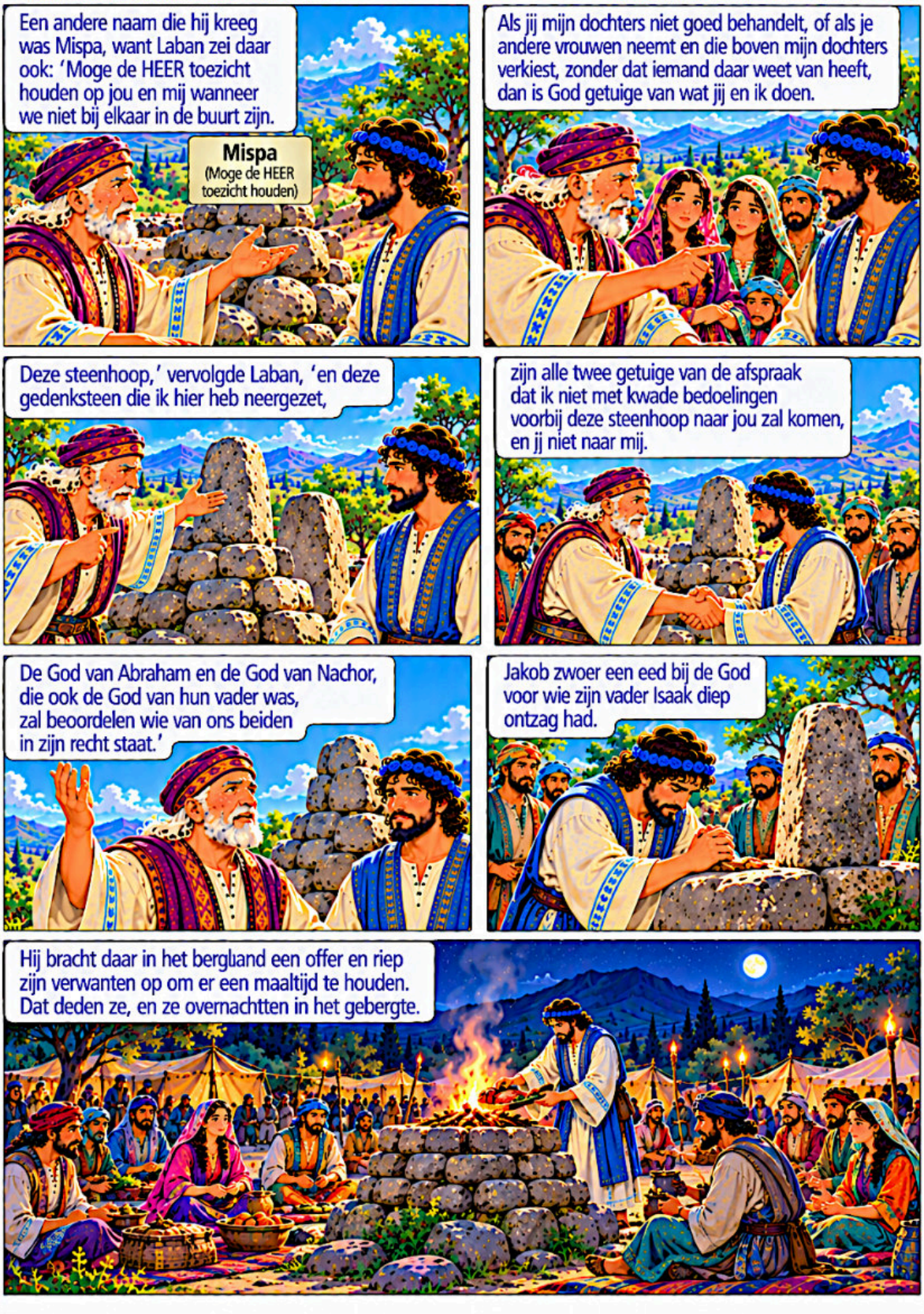
Genesis 31

Al die twintig jaar dat ik bij u was, hebben uw ooien en uw geiten geen enkele misdracht gehad, nooit heb ik ook maar één ram van uw kudde gegeten.
Met de verscheurde dieren ben ik nooit bij u aangekomen: ik moest ze zelf vergoeden. En ook eiste u van mij een vergoeding voor al het gestolen vee, of het nu overdag was gestolen of 's nachts.
Wat heb ik niet moeten doorstaan? Overdag werd ik bevangen door de hitte, 's nachts door de kou, en ik deed geen oog dicht.
Twintig jaar ben ik bij u geweest: veertien jaar heb ik voor u gewerkt om uw twee dochters, en zes jaar om uw vee. En u hebt mijn loon keer op keer veranderd.
14 jaar
voor uw twee dochters
6 jaar
voor uw vee
Als de God van mijn vader, de God van Abraham, de God voor wie Isaak diep ontzag heeft – als die God mij niet geholpen had, dan had u mij nu met lege handen weggestuurd. Maar hij heeft gezien wat ik te verduren had en hoe hard ik heb gewerkt, en daarom heeft hij gisternacht rechtgesproken.'

Genesis 31

Toen zei Laban tegen Jakob: 'Dit zijn mijn eigen dochters, mijn eigen kleinkinderen en mijn eigen dieren; alles wat je ziet is van mij.
Hoe zou ik nu mijn eigen dochters iets kunnen aandoen, of de kinderen die zij ter wereld hebben gebracht?
Laten we daarom een overeenkomst sluiten en iets zoeken dat voor ons beiden als getuige kan dienen.
Daarop koos Jakob een steen uit en zette hem rechtop als gedenksteen.
Hij droeg zijn verwanten op nog meer stenen te verzamelen. Dat deden ze.
Ze stapelden ze op en hielden bij die steenhoop een maaltijd.
Laban noemde de steenhoop in zijn taal Jegar-Sahaduta, Jakob noemde hem Gal-Ed.
Jegar-Sahaduta (naam van Laban)
Gal-Ed (naam van Jakob)
'Deze steenhoop,' zei Laban, 'is getuige van de overeenkomst tussen jou en mij.' Daarom kreeg hij de naam Gal-Ed.

Genesis 31

Een andere naam die hij kreeg was Mispa, want Laban zei daar ook: 'Moge de HEER toezicht houden op jou en mij wanneer we niet bij elkaar in de buurt zijn.
Mispa
(Moge de HEER toezicht houden)
Als jij mijn dochters niet goed behandelt, of als je andere vrouwen neemt en die boven mijn dochters verkiest, zonder dat iemand daar weet van heeft, dan is God getuige van wat jij en ik doen.
Deze steenhoop,' vervolgde Laban, 'en deze gedenksteen die ik hier heb neergezet,
zijn alle twee getuige van de afspraak dat ik niet met kwade bedoelingen voorbij deze steenhoop naar jou zal komen, en jij niet naar mij.
De God van Abraham en de God van Nachor, die ook de God van hun vader was, zal beoordelen wie van ons beiden in zijn recht staat.'
Jakob zwoer een eed bij de God voor wie zijn vader Isaak diep ontzag had.
Hij bracht daar in het bergland een offer en riep zijn verwanten op om er een maaltijd te houden. Dat deden ze, en ze overnachtten in het gebergte.

Genesis 32

De volgende ochtend stond Laban vroeg op. Hij kuste zijn dochters en zijn kleinkinderen, en wenste hun veel geluk.

Daarna ging hij terug naar huis.

Jakob ontmoet Esau

Jakob en zijn mensen gingen weer verder. Onderweg stond er opeens een groep engelen voor hem. Jakob riep: 'Dat is een leger van God!' De plek waar hij de engelen gezien had, noemde hij Machanaïm.

Jakob stuurt mannen naar Esau

Daarna stuurde Jakob een paar mannen vooruit, naar zijn broer Esau. Die woonde in Seïr, in Edom.

Jakob zei tegen zijn mannen: 'Ga naar Esau, en wees heel beleefd tegen hem. Zeg hem dat ik een tijd bij Laban gewoond heb en nu naar hem toe kom. Vertel hem dat ik veel koeien heb, en ezels, schapen en geiten, en ook veel slaven en slavinnen. Ik wil weten of hij vriendelijk tegen me zal zijn.'

Toen de mannen weer bij Jakob terugkwamen, zeiden ze: 'We zijn bij uw broer Esau geweest. Hij komt hiernaartoe, en hij heeft vierhonderd mannen bij zich.'

Genesis 32

Jakob is bang voor Esau

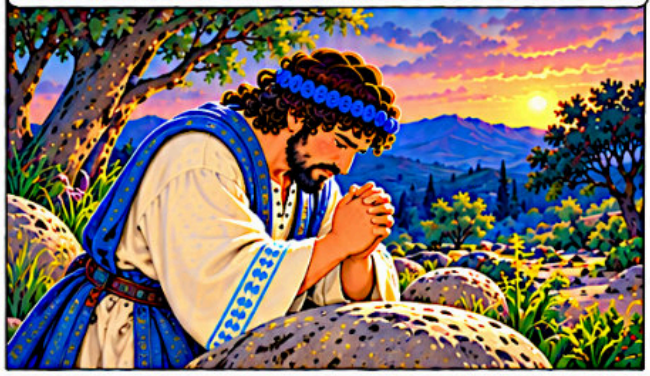
Jakob schrok. Hij werd heel bang. Hij verdeelde zijn mensen in twee groepen. Ook de schapen, geiten, koeien en kamelen verdeelde hij in twee groepen.

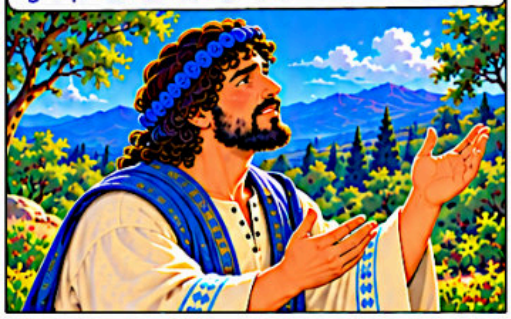
Want hij dacht: Als Esau de ene groep aanvalt en doodt, dan kan de andere groep nog vluchten.

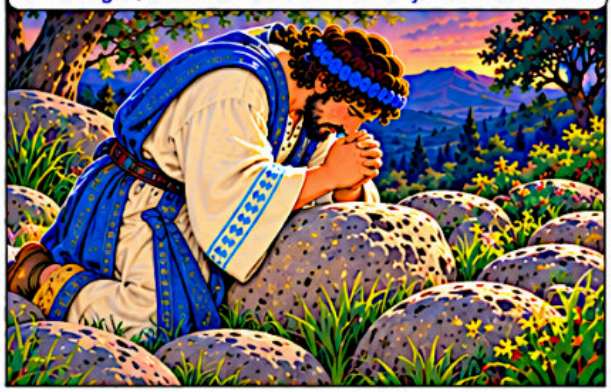
Toen bad hij: 'Heer, God van mijn grootvader Abraham, God van mijn vader Isaak. Ik moest teruggaan naar mijn familie en naar het land waar ik geboren ben. Dat hebt u zelf tegen mij gezegd. En u hebt gezegd dat u goed voor me zou zorgen.

Ook al ben ik het niet waard, toch bent u steeds goed voor me geweest. U hebt altijd trouw voor me gezorgd. Want op de heenreis, toen ik de Jordaan overstak, had ik alleen maar een stok. En nu heb ik zelfs twee grote groepen mensen en dieren.

Help mij nu ook. Red mij van Esau! Ik ben bang dat hij mij aanvalt. En dat hij iedereen doodt, ook de vrouwen en de kinderen. Maar u hebt toch beloofd dat u voor me zou zorgen? En dat ik heel veel nakomelingen zou krijgen, het zo veel als er zand is bij de zee?'

Die nacht bleef Jakob in Machanaïm slapen.

Genesis 32

Jakob stuurt geschenken naar Esau

De volgende dag zette Jakob een deel van zijn dieren apart. Die dieren wilde hij aan Esau geven.

Tweehonderd geiten en twintig bokken.

Tweehonderd schapen en twintig rammen.

Dertig kamelen met hun jongen.

Veertig koeien en tien stieren.

En ten slotte nog tien ezels en twintig ezelinnen.

Bij elke groep dieren zette hij iemand als bewaker. En hij zei tegen de bewakers: ‘Jullie moeten voor mij uit gaan. Maar elke groep moet afstand houden van de groep ervoor.’

Tegen de man bij de eerste groep zei Jakob: ‘Je zult mijn broer Esau tegenkomen. Hij zal vragen bij wie je hoort, waar je naartoe gaat en van wie die dieren zijn. Dan moet je heel beleefd zeggen dat je bij mij hoort. Vertel hem dat hij deze dieren van mij krijgt. En dat ik er zelf ook aan kom.’

Genesis 32

Jakob vecht met een onbekende

Genesis 32

Jakob bleef alleen achter.
Opeens was er iemand die met hem begon te vechten. Ze vochten totdat het ochtend werd.

Toen de onbekende man merkte dat hij niet van Jakob kon winnen, raakte hij Jakobs heup aan. De heup schoot uit de kom.

De onbekende zei: 'Laat me gaan. Het begint al dag te worden.'
Maar Jakob zei: 'Ik laat u niet gaan. Eerst moet u mij zegenen.'

De ander vroeg: 'Hoe heet je?'
Jakob zei: 'Ik heet Jakob.'
De ander zei: 'Voortaan heet je niet meer Jakob, maar Israël. Je hebt gevochten met God en met mensen. En je hebt gewonnen.'

Toen zei Jakob: 'Vertel nu hoe u heet.'
Maar de ander zei: 'Waarom vraag je hoe ik heet?' Daarna zegende hij Jakob.

Jakob noemde die plaats Peniël. Hij zei: 'Hier heb ik God gezien, met mijn eigen ogen. En toch ben ik blijven leven.'

Toen kwam de zon op. Jakob stak de rivier over bij Peniël. Hij liep moeilijk, omdat zijn heup pijn deed.

De Israëlieten eten nog steeds geen vlees van de heup van een dier. Want dat is de plek waar Jakob geraakt was.

Genesis 33

Plotseling zag Jakob Esau op zich afkomen, met vierhonderd man. Toen verdeelde hij de kinderen over Lea, Rachel en zijn twee bijvrouwen.

De bijvrouwen en hun kinderen liet hij voorop gaan, Lea en haar kinderen daarachter, en Rachel en Jozef helemaal achteraan.

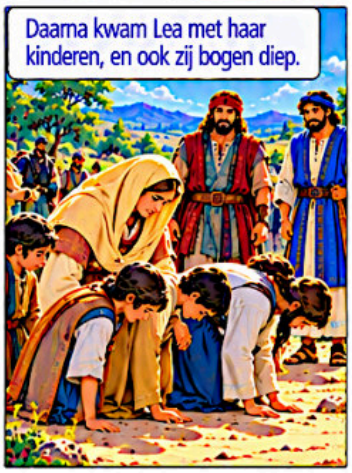

Zelf liep hij voor iedereen uit, en terwijl hij zijn broer naderde boog hij zevenmaal diep voorover.

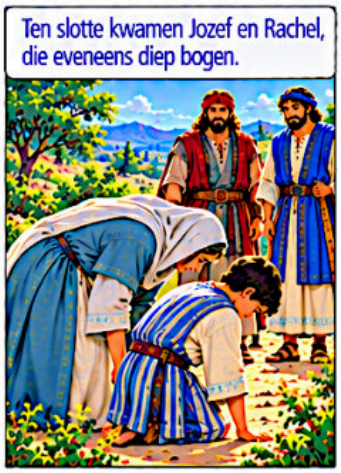

Esau rende hem tegemoet, sloot hem in zijn armen en kuste hem. Beiden lieten hun tranen de vrije loop.

Toen Esau opkeek en de vrouwen en kinderen zag, vroeg hij: 'Wie heb je daar bij je?'

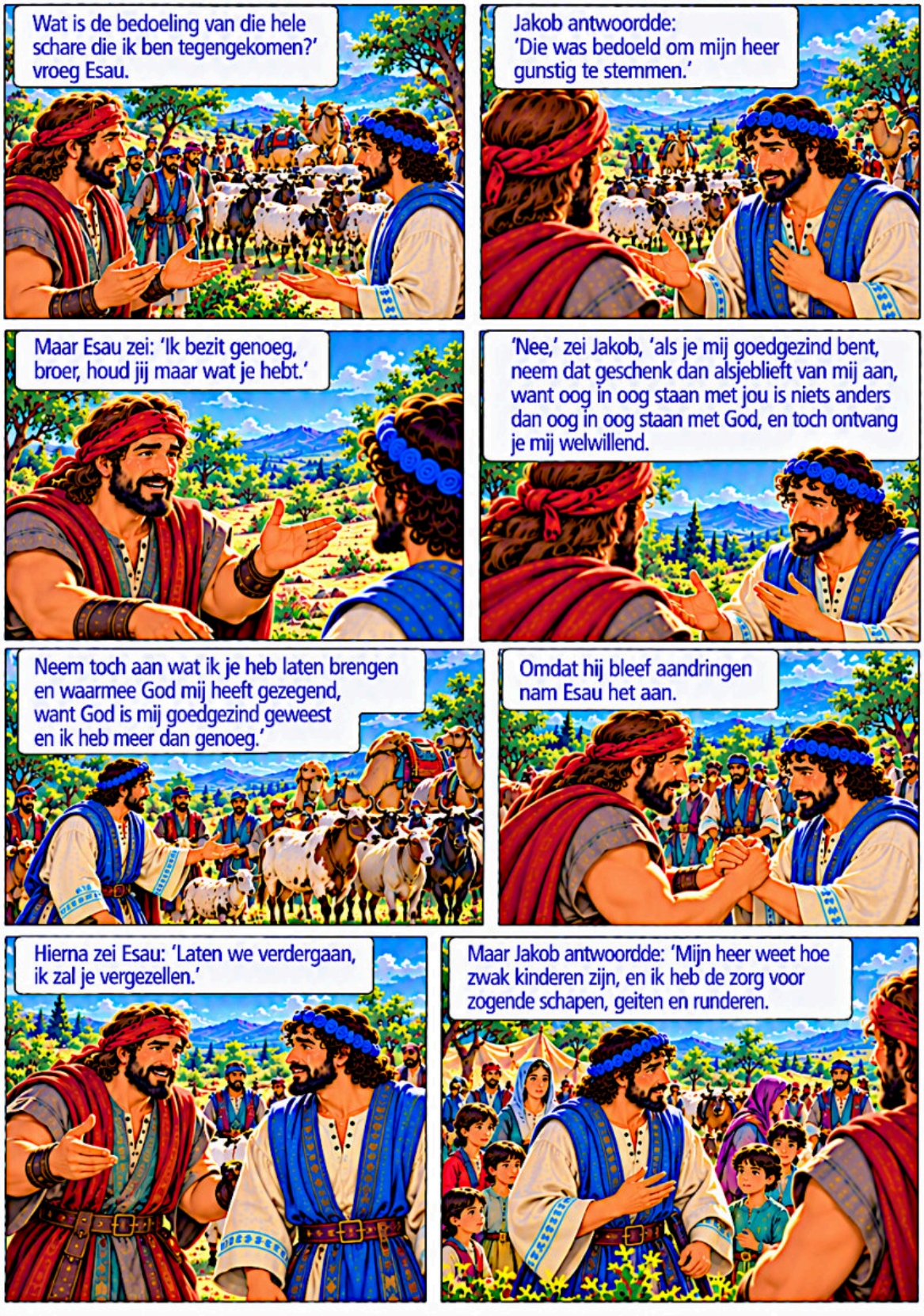

Jakob antwoordde: 'Dat zijn de kinderen die God in zijn goedheid aan mij, je dienaar, heeft geschonken.'

Toen kwamen de bijvrouwen met hun kinderen dichterbij, en zij bogen diep.

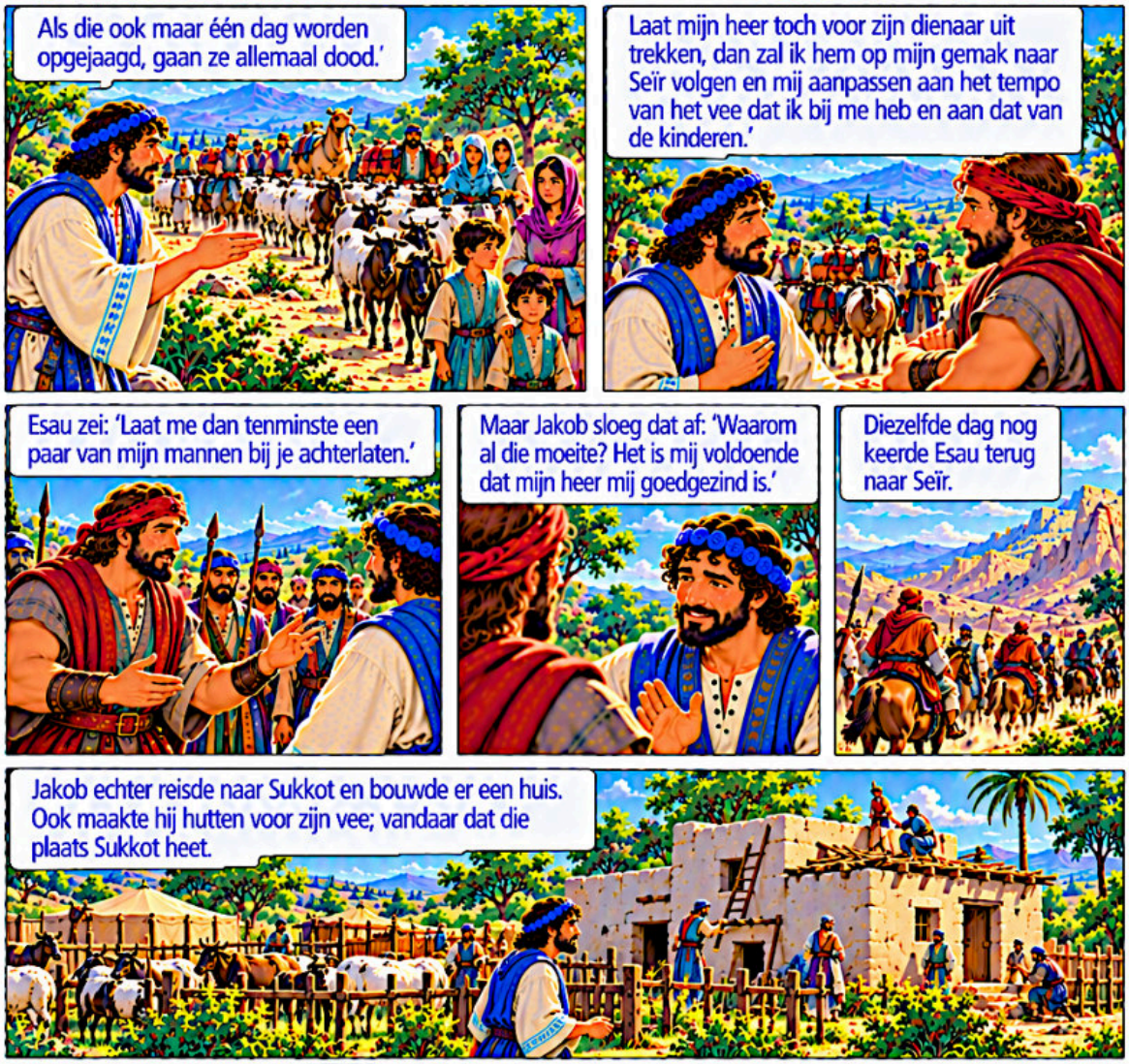

Daarna kwam Lea met haar kinderen, en ook zij bogen diep.

Ten slotte kwamen Jozef en Rachel, die eveneens diep bogen.

Genesis 33

Wat is de bedoeling van die hele schare die ik ben tegengekomen?' vroeg Esau.
Jakob antwoordde: 'Die was bedoeld om mijn heer gunstig te stemmen.'
Maar Esau zei: 'Ik bezit genoeg, broer, houd jij maar wat je hebt.'
'Nee,' zei Jakob, 'als je mij goedgezind bent, neem dat geschenk dan alsjeblieft van mij aan, want oog in oog staan met jou is niets anders dan oog in oog staan met God, en toch ontvang je mij welwillend.
Neem toch aan wat ik je heb laten brengen en waarmee God mij heeft gezegend, want God is mij goedgezind geweest en ik heb meer dan genoeg.'
Omdat hij bleef aandringen nam Esau het aan.
Hierna zei Esau: 'Laten we verdergaan, ik zal je vergezellen.'
Maar Jakob antwoordde: 'Mijn heer weet hoe zwak kinderen zijn, en ik heb de zorg voor zogende schapen, geiten en runderen.

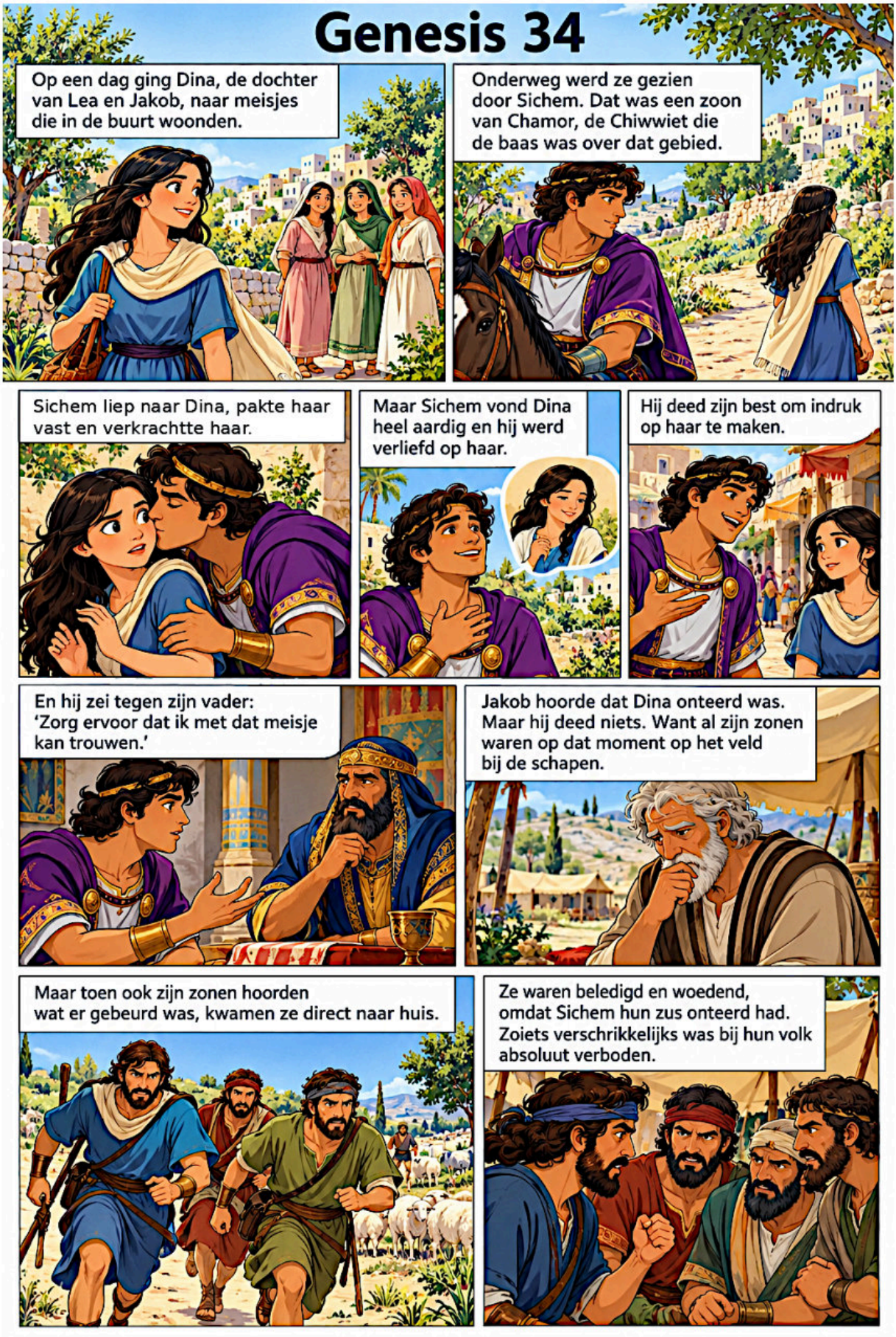
Genesis 33

Dina en Sichem

Genesis 34

Op een dag ging Dina, de dochter van Lea en Jakob, naar meisjes die in de buurt woonden.
Onderweg werd ze gezien door Sichem. Dat was een zoon van Chamor, de Chiwwiet die de baas was over dat gebied.
Sichem liep naar Dina, pakte haar vast en verkrachtte haar.
Maar Sichem vond Dina heel aardig en hij werd verliefd op haar.
Hij deed zijn best om indruk op haar te maken.
En hij zei tegen zijn vader: 'Zorg ervoor dat ik met dat meisje kan trouwen.'
Jakob hoorde dat Dina onteerd was. Maar hij deed niets. Want al zijn zonen waren op dat moment op het veld bij de schapen.
Maar toen ook zijn zonen hoorden wat er gebeurd was, kwamen ze direct naar huis.
Ze waren beledigd en woedend, omdat Sichem hun zus onteerd had. Zoiets verschrikkelijks was bij hun volk absoluut verboden.

Genesis 34

Sichem wil met Dina trouwen

Genesis 34

De zonen van Jakob bedenken een plan

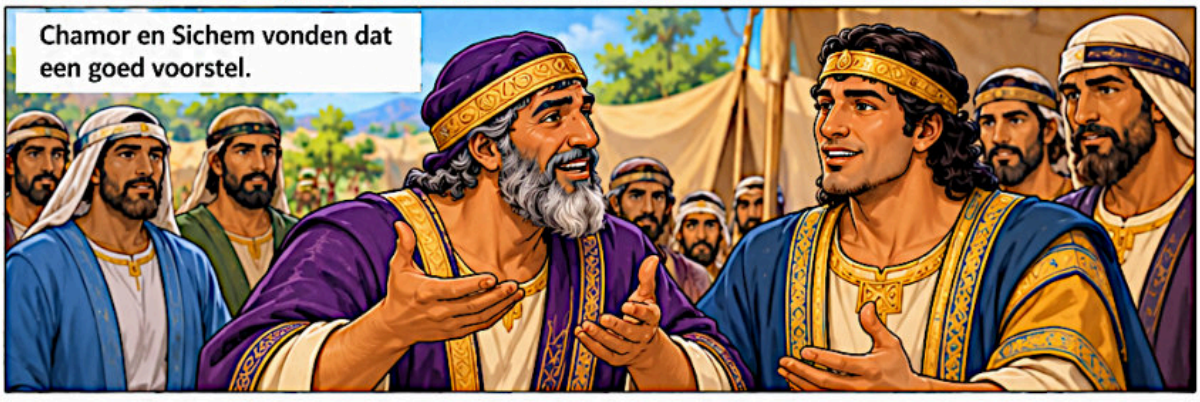

Genesis 34

De mannen van Sichem worden besneden

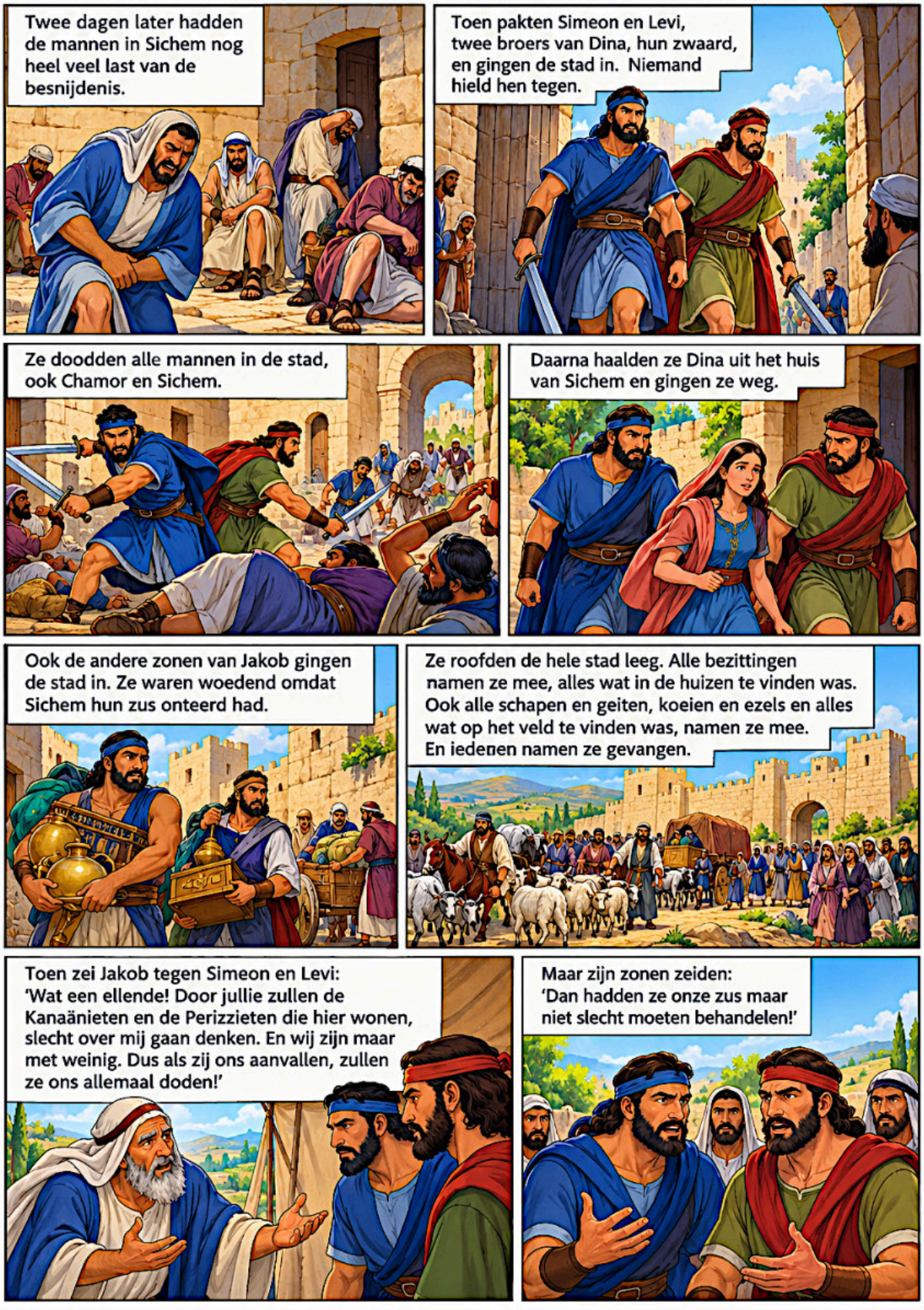

Genesis 34

Twee dagen later hadden de mannen in Sichem nog heel veel last van de besnijdenis.
Toen pakten Simeon en Levi, twee broers van Dina, hun zwaard, en gingen de stad in. Niemand hield hen tegen.
Ze doodden alle mannen in de stad, ook Chamor en Sichem.
Daarna haalden ze Dina uit het huis van Sichem en gingen ze weg.
Ook de andere zonen van Jakob gingen de stad in. Ze waren woedend omdat Sichem hun zus onteerd had.
Ze roofden de hele stad leeg. Alle bezittingen namen ze mee, alles wat in de huizen te vinden was. Ook alle schapen en geiten, koeien en ezels en alles wat op het veld te vinden was, namen ze mee. En iedereen namen ze gevangen.
Toen zei Jakob tegen Simeon en Levi: 'Wat een ellende! Door jullie zullen de Kanaänieten en de Perizzieten die hier wonen, slecht over mij gaan denken. En wij zijn maar met weinig. Dus als zij ons aanvallen, zullen ze ons allemaal doden!'
Maar zijn zonen zeiden: 'Dan hadden ze onze zus maar niet slecht moeten behandelen!'

Genesis 35

Jakob opnieuw in Betel

Genesis 35

Toen Jakob met alle mensen die met hem meetrokken in Luz was aangekomen, het huidige Betel, in Kanaän ...

... bouwde hij er een altaar; hij noemde die plaats 'God is in Betel', omdat God zich daar aan hem geopenbaard had toen hij op de vlucht was voor zijn broer.

De voedster van Rebekka, Debora, stierf daar. Ze werd ten zuiden van Betel begraven, onder een eik die daarom Eik van geween werd genoemd.

Nu Jakob was teruggekeerd uit Paddan-Aram, verscheen God hem opnieuw, en hij zegende hem.

Hij zei: 'Tot nu toe heette je Jakob. Die naam zul je niet langer dragen: Israël is je nieuwe naam.' Zo gaf God hem de naam Israël.

En hij vervolgde: 'Ik ben God, de Ontzagwekkende. Wees vruchtbaar en word talrijk;

Genesis 35

Je zult uitgroeien tot een volk, tot een hele menigte volken, en er zullen koningen uit je voortkomen.

Ik geef jou het land dat ik aan Abraham en aan Isaak heb gegeven; ook aan je nakomelingen geef ik dit land.

Hierna ging God weg van de plaats waar hij met Jakob had gesproken.

Daar, op die plaats, zette Jakob een steen rechtop, en hij wijdde hem door er een wijnoffer op te brengen en er olie over uit te gieten.

Hij noemde die plaats, waar God met hem had gesproken, Betel.

Toen ze weer uit Betel waren vertrokken en nog maar een uur of twee van Efrat verwijderd waren, moest Rachel bevallen. Het was een moeizame bevalling en ze had het erg zwaar, maar de vroedvrouw zei tegen haar: 'Troost je: je hebt er een zoon bij!'

Genesis 35

En terwijl het leven al van haar weeïk – want ze stierf – gaf zij hem de naam Ben-Oni.

Maar zijn vader noemde hem Benjamin.
Benjamin
(= zoon van mijn rechterhand)

Toen Rachel overleden was, werd ze begraven langs de weg naar Efrat, het tegenwoordige Betlehem.

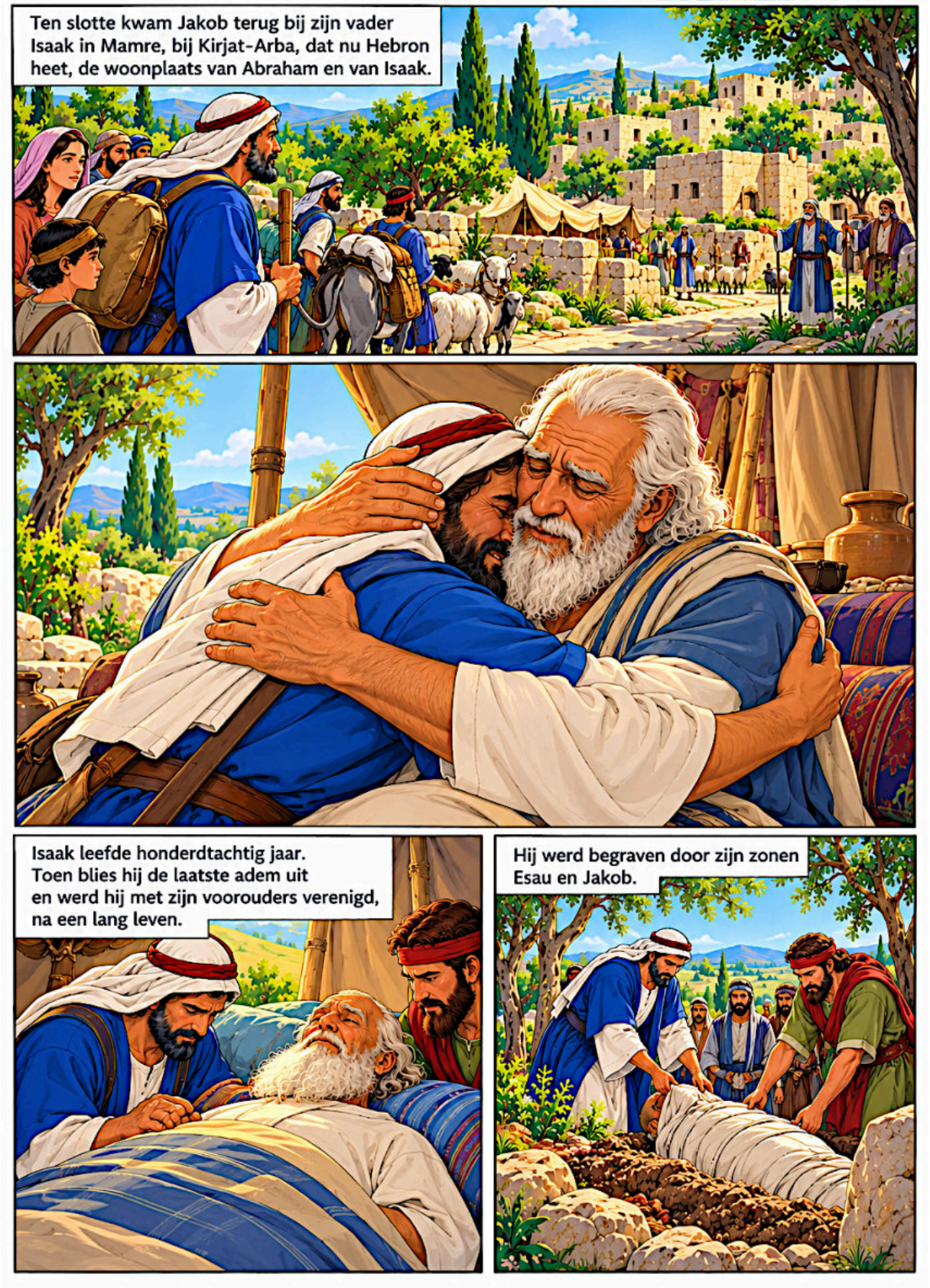

Op haar graf plaatste Jakob een gedenksteen, die tot op de dag van vandaag de plaats van Rachels graf aangeeft.

Israël reisde verder en sloeg zijn tent op even voorbij Migdal-Eder.

Tijdens Israëls verblijf in deze streek sliep Ruben eens met Bilha, zijn vaders bijvrouw. Israël hoorde ervan.

Twaalf zonen had Jakob.
Zonen van Lea:
Ruben
Simeon
Levi
Juda
Issachar
Zebulon
Zonen van Rachel:
Jozef
Benjamin
Zonen van Rachels slavin Bilha:
Dan
Naftali
Zonen van Lea's slavin Zilpa:
Gad
Aser
Dit waren de zonen van Jakob, die hij in Paddan-Aram kreeg.

Genesis 35

Ten slotte kwam Jakob terug bij zijn vader Isaak in Mamre, bij Kirjat-Arba, dat nu Hebron heet, de woonplaats van Abraham en van Isaak.
Isaak leefde honderdtachtig jaar. Toen blies hij de laatste adem uit en werd hij met zijn voorouders verenigd, na een lang leven.
Hij werd begraven door zijn zonen Esau en Jakob.

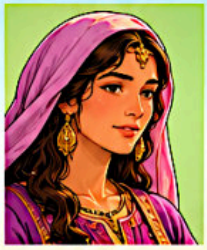
Genesis 36

De nakomelingen van Esau

Nu volgen de namen van de zonen van Esau, die ook wel Edom genoemd werd.

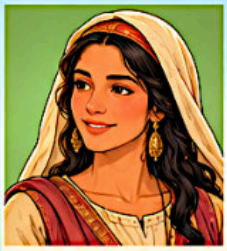
Esaus vrouwen kwamen uit Kanaän.

Ada
Een dochter van de Hethiet Elon.

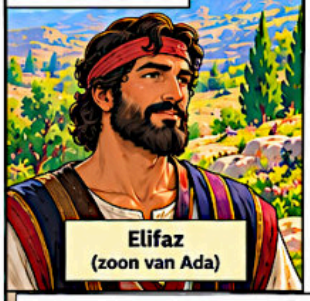

Oholibama
Een dochter van Ana, en een kleindochter van de Chiwwiet Sibon.

Basemat
Een dochter van Ismaël, en een zus van Nebajot.

De zoon van Ada heette Elifaz.

De zoon van Basemat heette Reüel.

En de zonen van Oholibama heetten Jeüs, Jalam en Korach.

Dat zijn de zonen van Esau die in Kanaän geboren werden.

Esau gaat in Seïr wonen

Esau ging weg uit Kanaän. Hij nam zijn vrouwen en kinderen mee. En ook alle mensen die bij hem hoorden, en al zijn vee en al zijn bezittingen. Hij ging naar een ander land, weg van zijn broer Jakob.

Ze konden niet bij elkaar blijven wonen. Want ze hadden samen zo veel vee, dat er niet genoeg land was voor alle dieren.

Esau ging in Seïr wonen, in de bergen.

Genesis 36

De nakomelingen van Esau

Genesis 36

De nakomelingen van Seïr

De oudste bewoners van Edom stamden af van Seïr. Dat was een Choriet. De zonen van Seïr waren Lotan, Sobal, Sibon, Ana, Dison, Eser en Disan. Zij waren allemaal leider van een Choritische stam in Seïr.

Seïr (een Choriet)

De zonen van Seïr:

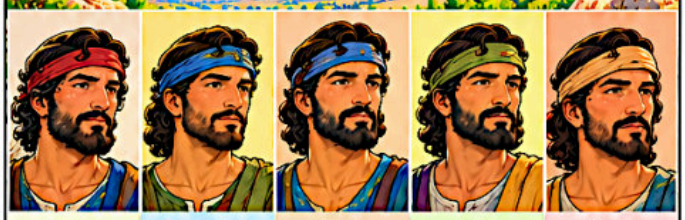
Lotan | Sobal | Sibon | Ana | Dison | Eser | Disan

De zonen van Lotan waren Chori en Hemam. De zus van Lotan was Timna.

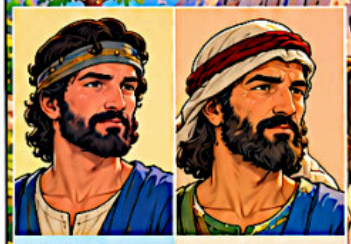
Chori | Hemam | Timna (zus van Lotan)

De zonen van Sobal waren Alwan, Manachat, Ebal, Sefo en Onam.

Alwan | Manachat | Ebal | Sefo | Onam

De zonen van Sibon waren Ajja en Ana.

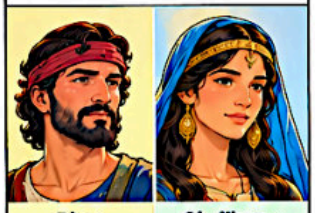

Ajja | Ana

Ana heeft in de woestijn de bronnen met warm water ontdekt. Dat gebeurde toen hij met de ezels van zijn vader in de woestijn was.

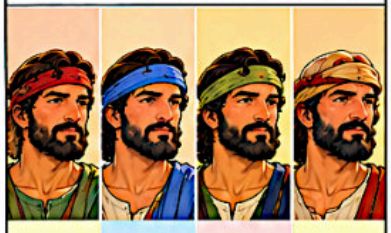

De zoon van Ana was Dison. De dochter van Ana was Oholibama.

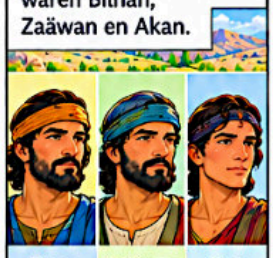
Dison (zoon van Ana) | Oholibama (dochter van Ana)

De zonen van Dison waren Chemdan, Esban, Jitran en Keran.

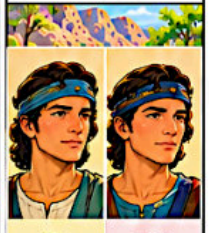
Chemdan | Esban | Jitran | Keran

De zonen van Eser waren Bilhan, Zaäwan en Akan.

Bilhan | Zaäwan | Akan

De zonen van Disan waren Us en Aran.

Us | Aran

Genesis 36
De koningen van Edom

In Edom hadden ze eerder koningen dan in Israël. Nu volgen de koningen die na elkaar in Edom regeerden.

Bela was een zoon van Beor. Zijn paleis was in **Dinhaba**.

Na hem was Jobab, de zoon van Zerach, koning. Hij kwam uit Bosra.

Daarna was Chusam, uit het land van de Temanieten, koning.

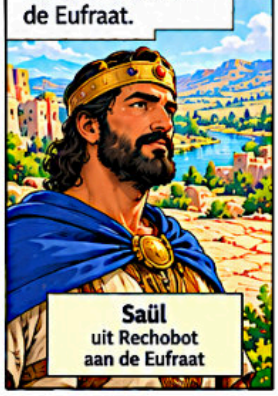
Daarna Hadad, de zoon van Bedad. Zijn paleis was in Awit. Hij versloeg de Midjanieten in Moab.

Daarna was Samla, uit Masreka, koning.

Daarna Saül, uit Rechobot aan de Eufraat.

Daarna Baäl-Chanan, de zoon van Achbor.

En ten slotte was Hadar koning. Hij was getrouwd met Mehetabel, de dochter van Matred en de kleindochter van Me-Zahab. Hadars paleis was in Paü.

De gebieden in Edom

De families die afstamden van Esau, werden genoemd naar hun leiders. De namen van de families waren: Timna, Alwa, Jetet, Oholibama, Ela, Pinon, Kenaz, Teman, Mibsar, Magdiël en Iram.

Dat zijn de namen van de Edomitische stammen. De gebieden waar zij woonden, werden ook zo genoemd.

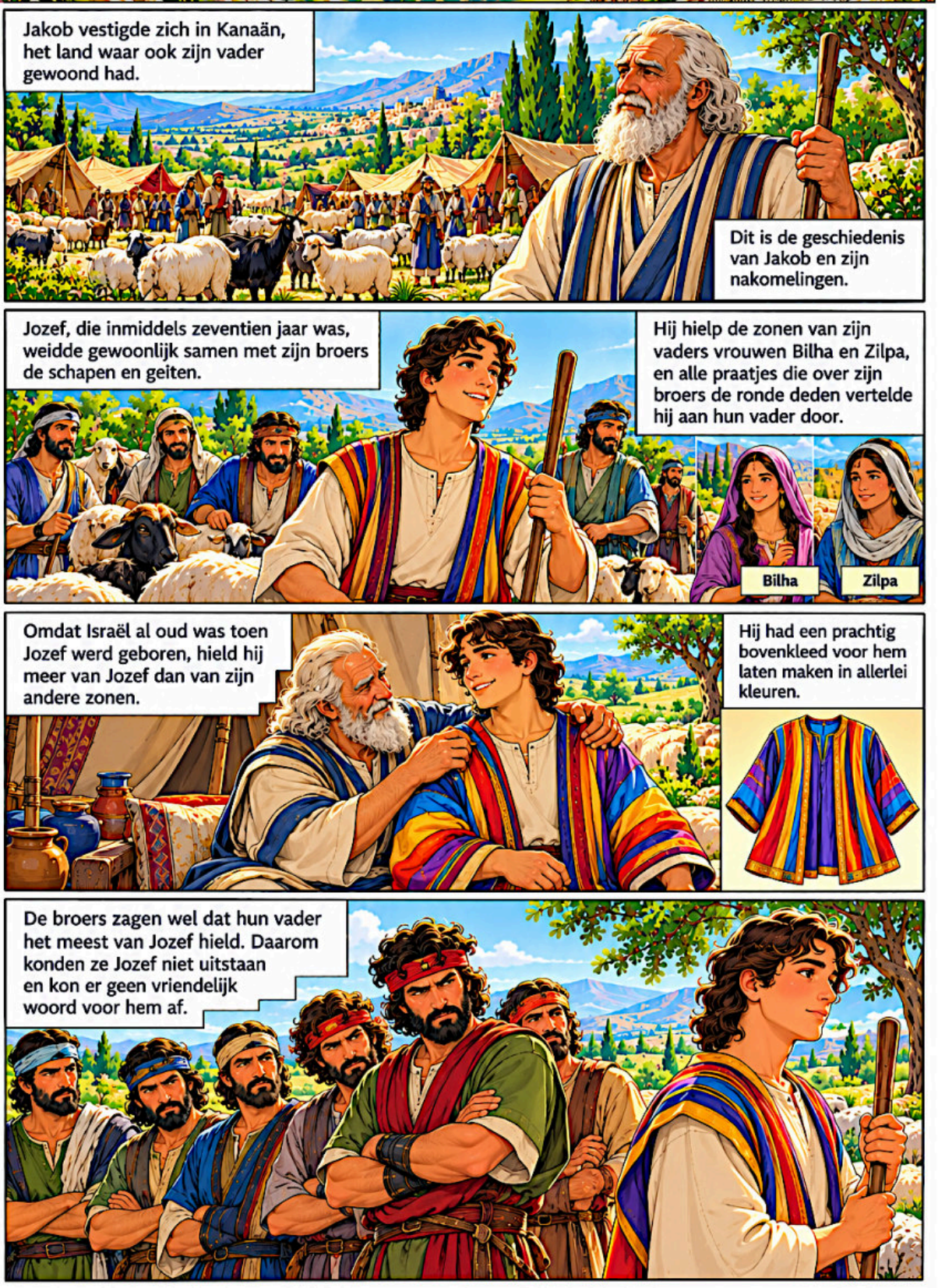

Esau is de voorvader van de Edomieten.

Genesis 37

Jozef verkocht en naar Egypte gebracht

Genesis 37

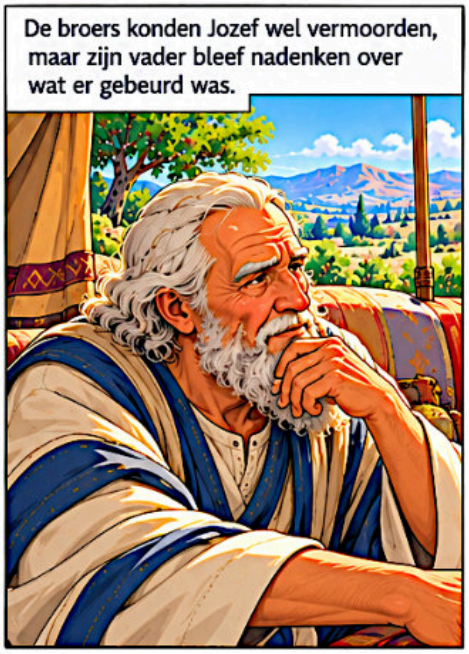

Op een keer had Jozef een droom. Toen hij die aan zijn broers vertelde, kregen ze een nog grotere hekel aan hem.

'Moeten jullie nu eens horen wat ik heb gedroomd,' zei hij. 'We waren op het land schoven aan het binden,
en toen kwam mijn schoof overeind en bleef rechtop staan. En jullie schoven gingen om die van mij heen staan en bogen daarvoor.'

Zijn broers zeiden: 'Dacht je soms koning over ons te worden? Wil je over ons heersen?'
Vanwege dat gepraat over zijn dromen gingen ze hem hoe langer hoe meer haten.

Opnieuw kreeg hij een droom die hij aan zijn broers vertelde. 'Ik heb alweer een droom gehad,' zei hij.
'Nu bogen de zon, de maan en elf sterren zich voor mij neer.'

Toen hij dit aan zijn vader en zijn broers vertelde, wees zijn vader hem terecht:
'Zeg, wat is dat voor een droom! Moeten ik, je moeder en je broers ons soms voor jou komen neerbuigen?'

De broers konden Jozef wel vermoorden, maar zijn vader bleef nadenken over wat er gebeurd was.

Genesis 37

Toen Jozefs broers er eens op uit getrokken waren om de kudden van hun vader bij Sichem te laten grazen,

Israël zei tegen Jozef: 'Zoals je weet zijn je broers het vee aan het weiden bij Sichem. Ga jij eens naar hen toe.'
'Goed,' zei Jozef.
En Jakob vervolgde: 'Ga kijken hoe je broers het maken en hoe het met het vee staat, en breng mij dan verslag uit.'

Zo stuurde Jakob hem vanuit de Hebronvallei naar Sichem.

Toen Jozef daar in het veld ronddwaalde, kwam hij iemand tegen die hem vroeg wie hij zocht.

'Ik ben op zoek naar mijn broers,' antwoordde hij. 'Kunt u me zeggen waar zij het vee aan het weiden zijn?'

'Ze zijn hier niet meer,' zei de ander. 'Ik hoorde hen zeggen dat ze naar Dotan wilden.'

Jozef ging zijn broers achterna en trof hen in Dotan aan.

Genesis 37

Zijn broers zagen hem al van ver, en nog voordat hij hen had bereikt, hadden ze een plan beraamd om hem te doden.

'Kijk daar eens,' zeiden ze tegen elkaar, 'daar komt die meesterdromer aan.'

'Dit is onze kans! Laten we hem doden en hem ergens in een put gooien. We zeggen gewoon dat hij door een roofdier is verslonden. Dan zullen we eens zien wat er van zijn dromen uitkomt.'

Toen Ruben dat hoorde, wilde hij proberen Jozef te redden. 'Nee, laten we hem niet om het leven brengen,' zei hij.

'Er mag geen bloed vloeien! Gooi hem in die put hier, in deze verlaten streek, maar breng hem niet om.' Zo wilde hij Jozef uit hun handen redden en hem ongedeerd naar zijn vader terug laten gaan.

Zodra Jozef bij zijn broers was gekomen, trokken ze hem zijn bovenkleed uit, dat mooie veelkleurige gewaad,

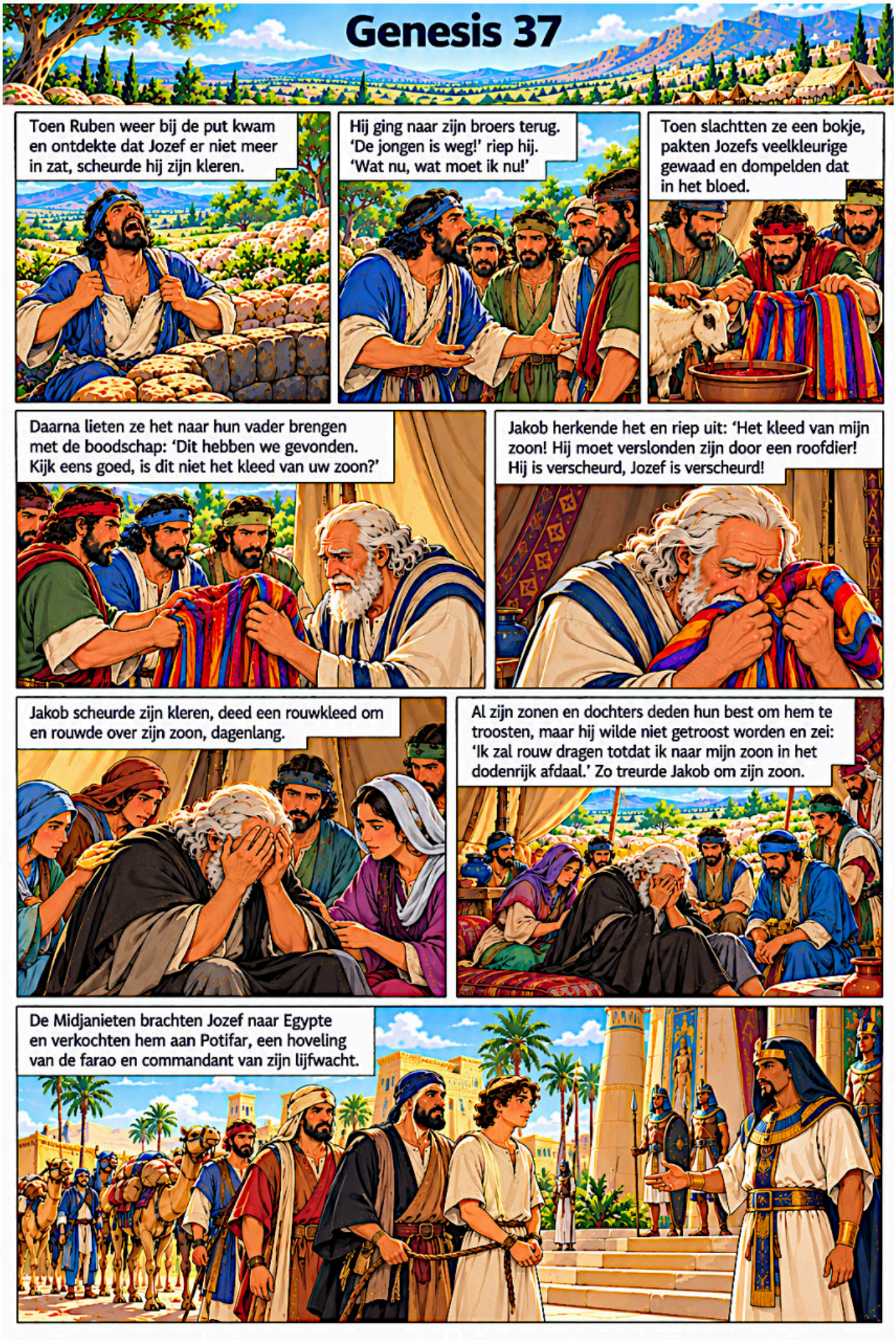

en gooiden hem in de put; de put was leeg, er stond geen water in.

Daarna gingen ze zitten eten.

Genesis 37

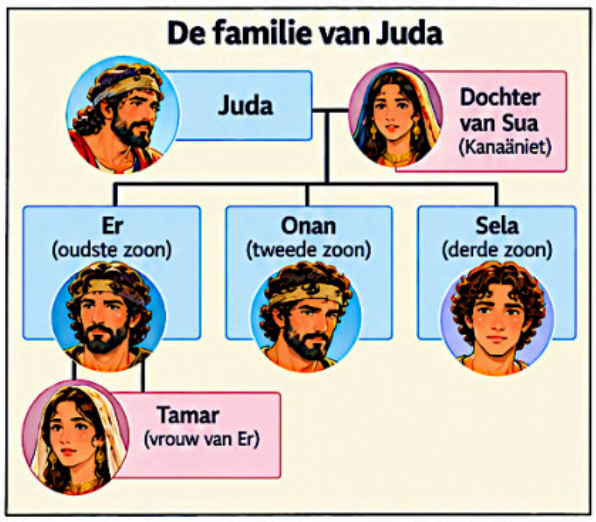

Opeens zagen ze een karavaan naderen. Het waren Ismaëlieten die uit de richting van Gilead kwamen en op weg waren naar Egypte.
De kamelen waren beladen met gom, balsem en cistushars.
Toen zei Juda tegen zijn broers: 'Wat hebben we eraan om onze broer te vermoorden? Dan moeten we ook de sporen weer zien uit te wissen.'
'Laten we hem aan die Ismaëlieten verkopen in plaats van hem om te brengen; hij is tenslotte onze broer, ons eigen vlees en bloed.' De anderen stemden hiermee in.
Toen er Midjanitische kooplieden uit de karavaan voorbijkwamen, trokken de broers Jozef uit de put en verkochten hem voor twintig sjekel,
twintig sjekel
en die Ismaëlieten namen Jozef mee naar Egypte.

Genesis 37

Toen Ruben weer bij de put kwam en ontdekte dat Jozef er niet meer in zat, scheurde hij zijn kleren.
Hij ging naar zijn broers terug. 'De jongen is weg!' riep hij. 'Wat nu, wat moet ik nu!'
Toen slachtten ze een bokje, pakten Jozefs veelkleurige gewaad en dompelden dat in het bloed.
Daarna lieten ze het naar hun vader brengen met de boodschap: 'Dit hebben we gevonden. Kijk eens goed, is dit niet het kleed van uw zoon?'
Jakob herkende het en riep uit: 'Het kleed van mijn zoon! Hij moet verslonden zijn door een roofdier! Hij is verscheurd, Jozef is verscheurd!
Jakob scheurde zijn kleren, deed een rouwkleed om en rouwde over zijn zoon, dagenlang.
Al zijn zonen en dochters deden hun best om hem te troosten, maar hij wilde niet getroost worden en zei: 'Ik zal rouw dragen totdat ik naar mijn zoon in het dodenrijk afdaal.' Zo treurde Jakob om zijn zoon.
De Midjanieten brachten Jozef naar Egypte en verkochten hem aan Potifar, een hoveling van de farao en commandant van zijn lijfwacht.

Genesis 38
Juda en Tamar

Genesis 38

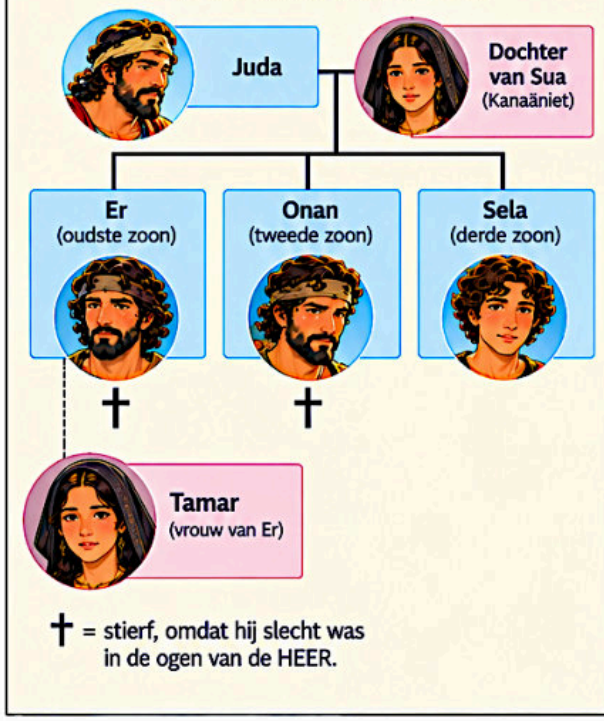

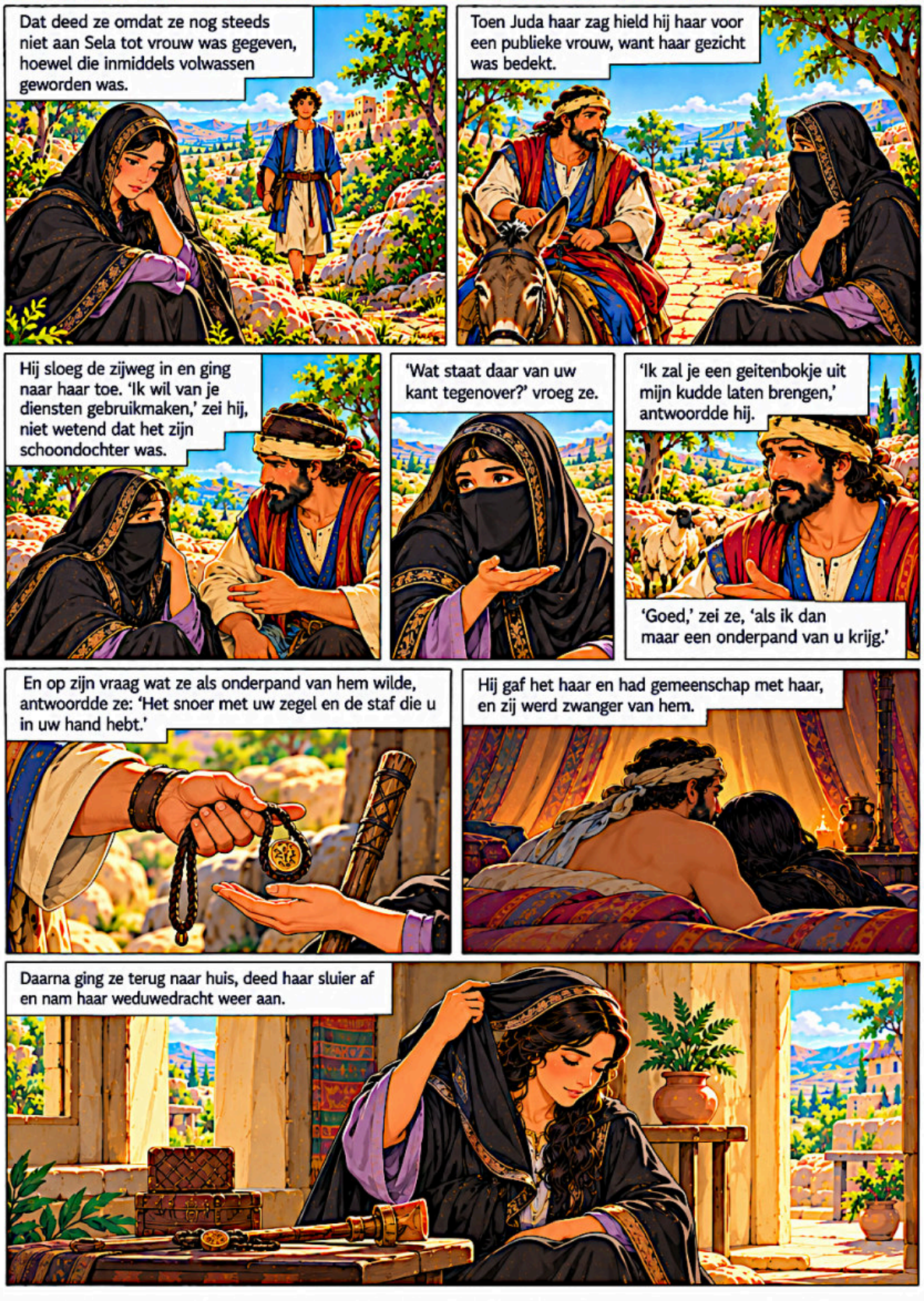
De familie van Juda

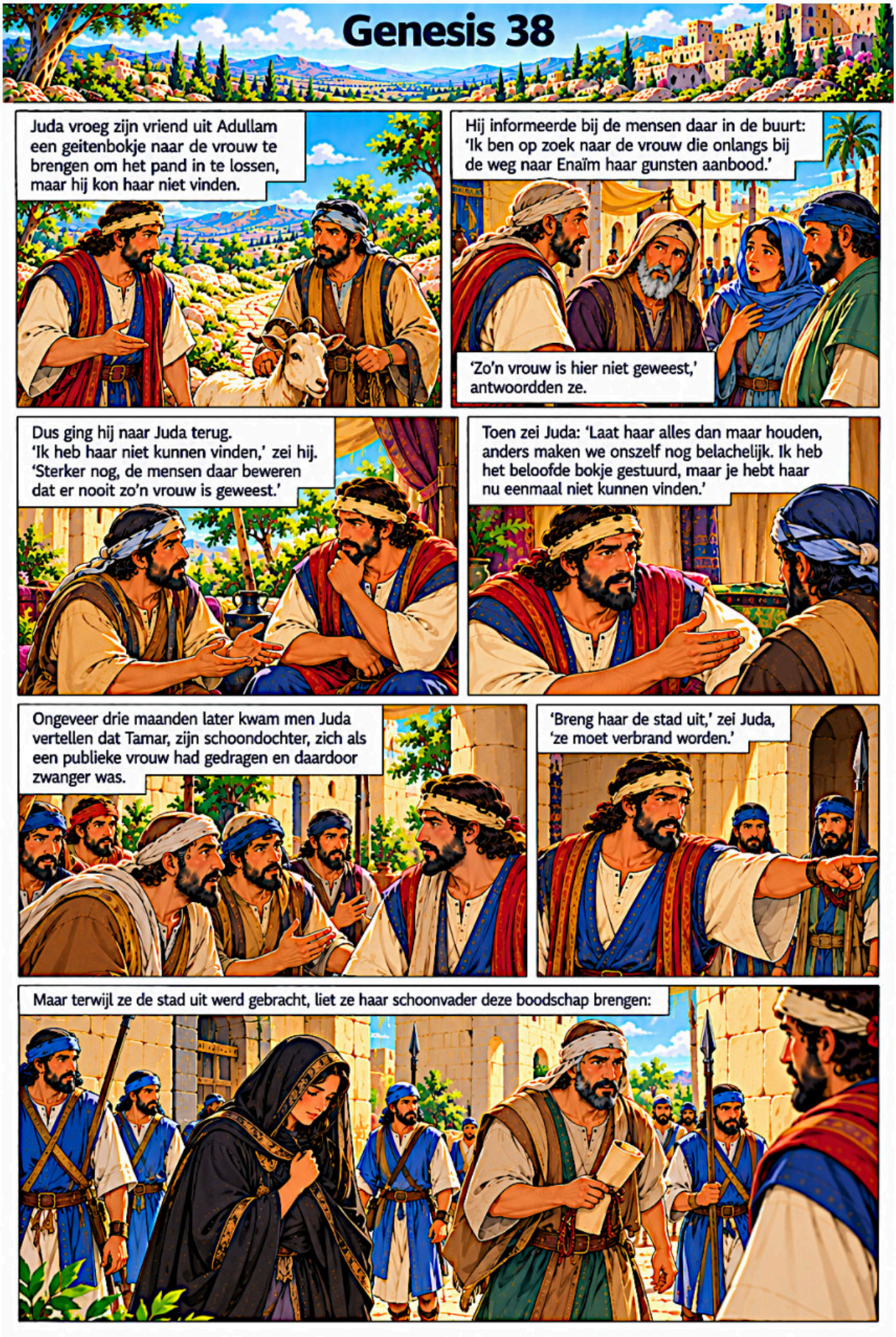

Genesis 38

Dat deed ze omdat ze nog steeds niet aan Sela tot vrouw was gegeven, hoewel die inmiddels volwassen geworden was.
Toen Juda haar zag hield hij haar voor een publieke vrouw, want haar gezicht was bedekt.
Hij sloeg de zijweg in en ging naar haar toe. 'Ik wil van je diensten gebruikmaken,' zei hij, niet wetend dat het zijn schoondochter was.
'Wat staat daar van uw kant tegenover?' vroeg ze.
'Ik zal je een geitenbokje uit mijn kudde laten brengen,' antwoordde hij.
'Goed,' zei ze, 'als ik dan maar een onderpand van u krijg.'
En op zijn vraag wat ze als onderpand van hem wilde, antwoordde ze: 'Het snoer met uw zegel en de staf die u in uw hand hebt.'
Hij gaf het haar en had gemeenschap met haar, en zij werd zwanger van hem.
Daarna ging ze terug naar huis, deed haar sluier af en nam haar weduwedracht weer aan.

Genesis 38

Juda vroeg zijn vriend uit Adullam een geitenbokje naar de vrouw te brengen om het pand in te lossen, maar hij kon haar niet vinden.
Hij informeerde bij de mensen daar in de buurt: 'Ik ben op zoek naar de vrouw die onlangs bij de weg naar Enaïm haar gunsten aanbood.'
'Zo'n vrouw is hier niet geweest,' antwoordden ze.
Dus ging hij naar Juda terug. 'Ik heb haar niet kunnen vinden,' zei hij. 'Sterker nog, de mensen daar beweren dat er nooit zo'n vrouw is geweest.'
Toen zei Juda: 'Laat haar alles dan maar houden, anders maken we onszelf nog belachelijk. Ik heb het beloofde bokje gestuurd, maar je hebt haar nu eenmaal niet kunnen vinden.'
Ongeveer drie maanden later kwam men Juda vertellen dat Tamar, zijn schoondochter, zich als een publieke vrouw had gedragen en daardoor zwanger was.
'Breng haar de stad uit,' zei Juda, 'ze moet verbrand worden.'
Maar terwijl ze de stad uit werd gebracht, liet ze haar schoonvader deze boodschap brengen:

Genesis 38

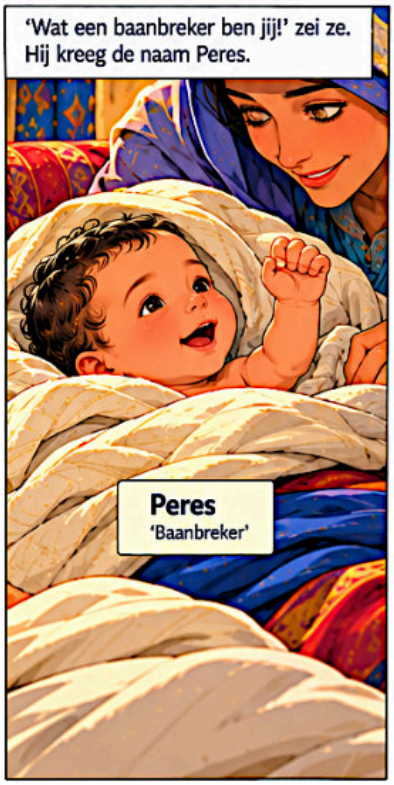

‘Ik ben zwanger van de eigenaar van deze voorwerpen. Kijkt u eens goed van wie dit zegel, dit snoer en deze staf zijn.’

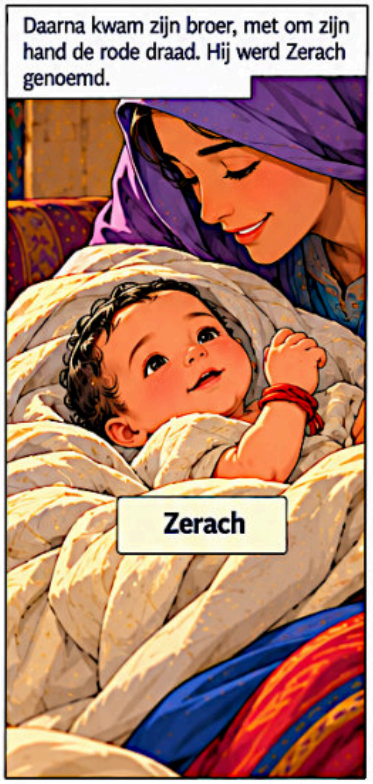

Juda herkende ze en zei: ‘Zij is onschuldig maar ik niet, want ik heb haar niet aan mijn zoon Sela gegeven.’
Hij had geen tweede keer gemeenschap met haar.

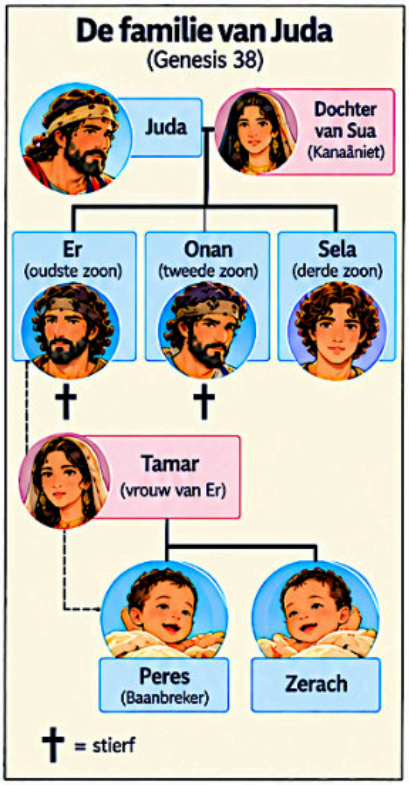

Toen de tijd van de bevalling was gekomen, bracht ze een tweeling ter wereld.

Tijdens de bevalling stak een van de twee zijn hand naar buiten. De vroedvrouw bond een rode draad om zijn hand ten teken dat hij zich het eerst had laten zien.

Maar hij trok zijn hand weer terug, en daar kwam zijn broer tevoorschijn.

‘Wat een baanbreker ben jij!’ zei ze. Hij kreeg de naam Peres.
Peres
‘Baanbreker’

Daarna kwam zijn broer, met om zijn hand de rode draad. Hij werd Zerach genoemd.
Zerach

De familie van Juda
(Genesis 38)
Juda
Dochter van Sua
(Kanaäniet)
Er
(oudste zoon)
Onan
(tweede zoon)
Sela
(derde zoon)
Tamar
(vrouw van Er)
Peres
(Baanbreker)
Zerach
† = stierf